

L

logaške •••••

Glasilo občine Logatec, 10. februar 2005, letnik XXXVI, št. 1-2

- ❖ Proračun pod streho
- ❖ Za več zadovoljstva občanov
- ❖ Obrtna zbornica za danes in jutri
- ❖ Turizem na nova pota
- ❖ Februarsko priznanje Primožu Godinu
- ❖ Logatec v zgodovini
- ❖ Vsečasje Anice Perpar
- ❖ Ko pride polnoč
- ❖ Vse več športnih zmag
- ❖ Jaslice tako in drugače

Česa so vsega krive sončne pege

Po kaj pege, morda je že ena sama pegica dovolj, da v pravni državi izrekajo šodišča v imenu ljudstva – oprostilne sodbe. Zakaj? Ker tudi največje grdobije ne veljajo za kazniva dejanja; gre le za pomote, zmote in »nenamerne« napake, najčešče pri državnih funkcionarjih, direktorjih rdečih križih, orionih, vrhovnih sodnikov itd. itn. Sploh pa pri nas ni zaznati resnejše korupcije, čeprav postaja ponarejanje diplom že prava folklorna značilnost. In da bi za take malenkosti potrebovali kakega Di Pietra? Ah, dajte, no!

Sončne pege nas tako zasenčijo, da niti ne opazimo, kako se čez noč poslanec dvignejo plače, pač, na račun spremembe zakona o dohodnini, ki se pa očitno upokojencev nič ne tiče. Potem tudi ni čudno, da ne opazimo starajoče se Slovenije, ki premore vse več ljudi starejših od 65 let in vse manj mlajših od 15 let. Pri vsem tem tudi ni pomembno, da se nam je število rojstev v 20 letih razpolovilo, pomembneje pa je, da

še nimamo zakona o istospolnih porokah. Le čemu neki tak zakon, ko še raznospolnih porok je iz dneva v dan manj. In tudi manj otrok.

A z otroki so tudi težave. Zaradi otrok imamo taka šolska pravila, ki vnašajo v šole svojski red in še bolj svojsko disciplino, da jo lahko krotijo le še varnostniki. Morda pa utegne vpliv teh posebnih čuvarjev reda izboljšati znanje šolarjev iz matematike in naravoslovja, da ne bodo več na repu evropskih držav.

Ne vemo, če zaradi sončnih peg ali zaradi kakih drugih ljudomilih razlogov niti sreča ni več tisto, kar je bila. Zdaj menda velja za srečo mačka, ki je viskas!!!

Prav gotovo pa se je zaradi sončnih motenj pri sprejemanju proračuna logaška opozicija odpovedala pravici do ugovora. Ve kdo za kak drug razlog?

Prava resničnost, ki se ni dala zmeti sončnim pegam pa je nova konkurenca v Logatcu: dobremu staremu Petrolu se je postavil po robu lepi novi MOL. Le kdo bo koga? – V cenah goriva nobeden nobenega.

Ampak na kulturni dan smo tudi pustovali...

Urednik

Dober dan – gospod župan

Naravnost iz županove pisarne

Župan
Janez Nagode.

Končno šola boljših možnosti

Z otvoritvijo prenove in dograditve šole Tabor – 4. februarja – se ponujajo ugodnejše prostorske možnosti. Bila so pa potrebna premnoga prizadevanja, da se je udejanjila naložba, vredna 300 milijonov; od tega je dobrih 30% prispevala država. Tako je sklenjena prva faza dograditve šole. Za popolnejšo zadovoljitev potreb, ki jih narekuje 9-letna šola pa bo treba do leta 2006, tudi računajoč na državno pomoč, dograditi še drugo fazo, kar pomeni pridobitev še dveh učilnic in enega kabineta.

vhod, ki smotrneje zaključuje knjižnični prostor. Celotna naložba (prekritje strehe, preureditev z opremo) velja nekaj manj kot 32 milijonov; le kakih 7% je prispevalo Ministrstvo za kulturo. Prenovljena podoba Knjižnice se kaže od 11. februarja dalje.

Prenova knjižnice. Foto: J. Turk

Za več kakovostne vode

S sprejetim proračunom za leto 2005 se bo moč z idrijskim Zidgradom pogodbeno dogovoriti za dokončno obdelavo in priključek vrtin v Cuntovi grapi na logaški vodovod. Investicija (brez DDV) bo vredna 65 milijonov. Ob ugodnem sodelovanju in primernem vremenu bodo dela izvedena do poletnega – sušnega obdobja. Iz teh vrtin bo po vseh zagotovilih pritekala kakovostna pitna voda.

Čistilna naprava

Tečejo intenzivni pogovori glede razpisa za izbor projektantske hiše, ki naj bi pripravila projekt čistilne naprave (ČN) v Logatcu. Sočasno tečejo razmisleki o izboru primerne tehnologije, ki bi najbolj ustrezala našim potrebam in bi se najprimerneje vključila v okolje. Nekako vse govori najbolj v prid membranski tehnologiji kanadskega tipa, ker jo je moč vgraditi v razpoložljiv prostor sedanje ČN, ker gre za tehnologijo prihodnosti in ker zagotavlja najkvalitetnejši iztok vode. S podobno ČN pridobivajo v Budimpešti vodo, ki je z dodatkom klora povsem uporabna za plavalne bazene. Zakaj bi ne imeli takega bazena tudi v Logatcu? Na vsak način pa je uporabna za tehnološko vodo v industriji.

Špela Istenič

Nastaja novo igrišče. Foto: F. Brus

Igrišča pridobivajo svoje lice

Dolgočasa šola, ki je ostala ob gradnji telovadnice brez zunanjih igrišč, bo prišla do novih igrišč do

konca aprila. Groba priprava tal je pri kraju; treba pa bo površine še robničiti in asfaltirati, postaviti bo treba ograjo in oskrbeti opremo. Naložbo, vredno 52 milijonov (prispevek države le nekaj manj kot 8 milijonov), izvaja ajdovsko Primorje.

Preoblikovana knjižnica

Potrebe so narekovale reorganizacijo poslovanja Knjižnice v Logatcu; iz nadstropja je bilo treba del knjižnične dejavnosti prenesti v pritličje. Pritlični prostori so sedaj preurejeni po projektih arhitektke Nataše Štrukelj iz ELEE, podjetja za projektiranje in inženiring. V dogovoru z arhitektom Markom Cotičem je nekoliko preurejen tudi

Ponosno novim izzivom naproti

Slavnostna seja občinskega sveta in županov sprejem ob koncu starega leta

Logaški župan Janez Nagode je 17. decembra povabil v Narodni dom občinske svetnike, predsednike krajevnih skupnosti, direktorje, predsednike različnih društev, duhovnike in predstavnike javnih glasil na slavnostno sejo in predpraznični sprejem.

Prvi del srečanja se je s krajšim kulturnim programom začel v veliki dvorani. Najprej so z igranjem veselih melodij navdušili mladi glasbeniki kvateta klarinetov Clarinetissimo, nato pa je prisotne pozdravila Maruša Mele in povabila župana Janeza Nagodeta, da zbranim in občanom sploh nameni nekaj predprazničnih misli. Poleg lepih voščil se je slavnostni govornik v svojem govoru dotaknil tudi dogodkov, ki so med letom zaznamovali tako občino kot tudi celotno državo.

Nekaj poudarkov iz slavnostnega županovega govora

Župan Janez Nagode je vabljenim na slavnostni seji med drugim nanizal dosežke iz iztekajočega se leta, od koder si lahko vsak po svoje izbira najpomembnejše dogodke: za ene je bila to lahko olimpiada v Atenah ali ponovna izvolitev predsednika Združenih držav, za druge morda smrt

Arafata, morda pa katera od svetovnih elementarnih nesreč ali vstop Slovenije v EU in NATO, volitve v državni zbor in izvolitev državnega vodstva iz drugačne politične opcije, za koga je to lahko imenovanje novega nadškofa in metropolita...

V zvezi z domačimi dogajanjem je župan opozoril na prenovitev in dograditev osnovne šole Tabor, kilometre poasfaltiranih lokalnih in krajevnih cest, izgradnjo fekalne kanalizacije v Gorenji vasi, na prenovo in posodobitev pločnika od Gorenjega Logatca do križišča na Kalcah s postavitvijo javne razsvetljave in avtobusnih postajališč, prenavljanje Knjižnice, začetek gradnje šolskih igrišč ob šoli 8 talcev, prenovo vodovodnih odsekov, ureditev prostorov za oddelke glasbene šole v Rovtjah, na nešteto športnih in kulturnih uspehov...

»Meni osebno,« je še dodal župan, »bo ostal v spominu dogodek, ki mi je potrdil pregovor, ki pravi **Dobrota je sirota**. Zgodilo se je ob urejanju krajevnih cest, ko se mi je vaščanka zahvalila za izpolnjene zahteve oziroma obljube glede izgradnje kanalizacije in ureditve asfaltne ceste z res lepim in pestrim besednim zakladom.«

Nato je župan svoj slavnostni

Župan govori na slavnostni seji.

Foto: P. Sark

nagovor sklenil meneč, da »še zdaleč nismo postorili vsega obljubljenega in zelenega. Vedno znova nas čakajo izzivi, naloge, obveznosti. Na dosežene uspehe smo skupaj lahko ponosni. Brez vašega sodelovanja nam vse to ne bi uspelo. Ob tej priložnosti bi se rad vsakemu posebej in vsem skupaj zahvalil za sodelovanje.«

Povzetek pripravil M. Štefančič

Slovesnost so s skečem Poklici, da te kap sklenili člani dramske skupine Novi oder.

Drugi del srečanja se je nato v sproščenem vzdušju nadaljeval v Prešernovi dvorani, kjer so povabljeni v kramljajočem druženju z županom nazdravili božičnim praznikom in novemu letu.

Simona Šušteršič

Izza svetniških klopi

Svetniki sprašujejo

Ladka Furlan

Ladka Furlan, SDS, je spraševala, kdaj bo na vrsti prenova Rovtarske ceste, ki je bila že doslej v občinskih proračunih, realizacije pa še ni. Ljudje si želijo vsaj delno prenovo, če že ni denarja za celotno preureditev. Podobno velja tudi za ulico Naklo. Naslednje vprašanje je veljalo poizvedovanju o možnosti uveljavitve dislocirane reševalne postaje tudi v Logatcu, kot jo imajo na Vrhniki.

Župan Janez Nagode je pojasnil, da je Rovtarska cesta regionalne narave, za katero skrbi Direkcija za ceste RS. Je pa občina že predložila projekt prenove s pločnikom in javno razsvetljavo, vendar Direkcija še ni dala soglasja k projektu, verjetno zaradi nerešenih vprašanj okrog križišča pri Valkartonu, kamor naj bi bila speljana tudi Rovtarska. Zapleti so zaradi treh, štirih lip, ki bi se morale odmakniti

zaradi križišča, ki pa bo po vsej verjetnosti realizirano z obnovo ceste skozi Dolenji Logatec do leta 2007. Vzdrževalna dela na Rovtarski cesti pa je dolžno vestno opravljati Cestno podjetje Ljubljana. – Na Vrhniki imajo reševalno postajo začasno, za štiri mesece. Sosedje ustrezajo normativom: 14.500 do 15.000 prebivalcev. Mi pa pridobivamo sredstva za nov reanimobil.

Damjan Menard, NLM, je dal pobudo, da bi imeli tudi pri nas poseben sklad za novorojence, kot ga imajo nekatere sosednje občine.

Župan se je zahvalil za dobro pobudo. Dodal pa je, da bo potreben premislek o višini sredstev, ki se bodo morala za tak namen posebej določiti v občinskem proračunu.

Damjan Menard

Špela Istenič

Decembrska razgrnitev predloga proračuna

Občinska seja je 16. decembra tekla v obetavno umirjenih tonih

Proračun za leto 2005 je gladko prestal prvo obravnavo

Župan je predstavil občinskemu svetu predlog občinskega proračuna za leto 2005. Celotni prihodki so planirani v višini 1,816 milijarde tolarjev, pri čemer bo občina – skladno z Zakonom o financiranju občin – zbrala nekaj nad 890 milijonov, nekaj nad 332 milijonov pa bo navrgla tako imenovana finančna izravnava, ki jo občini prizna Ministrstvo za finance. Celotni odhodki so planirani v znesku 1,835 milijarde. Od tega bo kakih 67% denarja šlo za odhoke, ki jih mora občina zagotavljati že po zakonu: za delovanje občine, krajevnih skupnosti, vrtcev, šol, knjižnic, za sofinanciranje gasilskih, kulturnih in športnih društev, občinske gasilske zveze, za reševanje in zaščito. Med tovrstne odhodke štejejo tudi sredstva za vzdrževanje javnih površin, javne razsvetljave in tokovine. Kakih 33% izdatkov pa bo namenjenih investicijam.

Razliko med prihodki in odhodki – planirani primanjkljaj (vključno z zadolževanjem) – v znesku nekaj manj kot 28 milijonov se bo pokrival s stanjem prihodkov ob koncu leta 2004.

Predlogu proračuna so bili posebej priloženi tudi finančni plani: Režijskega obrata za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči, Stanovanjskega sklada, VVZ Kurirček, Knjižnice, Glasbene šole, osnovnih šol 8 talcev, Tabor in Rovte, Pihalnega orkestra, Gasilske zveze, krajevnih skupnosti ter načrt razvojnih programov od 2005 do 2008 ter program prodaje občinskega finančnega in stvarnega premoženja.

Razprave, ki bi jo smeli pričakovati ob predloženem proračunu z vsemi prilogami, ni bilo (izjemoma je Stanislav Nagode, SLS, opozoril na potrebo po višji dotaciji za krajevno skupnost Hotedršica). Nepričakovano in nenavdno tiha je bila opozicija, čeprav bi bilo moč pričakovati pri splošni obravnavi predloga proračuna tudi kako vprašanje ali kaj podobnega tudi iz koalicijskih vrst. No, pri vsej stvari je moč slediti tudi domnevi, da

je proračun tako pripravljen, da mu ni kaj očitati. Potem pa je sploh vse v redu. – In tako so svetniki soglasno(!) sprejeli predlog proračuna v prvi obravnavi, določili čas za javno obravnavo do 6. januarja 2005; dotlej bi lahko vsi zainteresirani posredovali svoje pisne predloge in pripombe županu.

Program odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda

Operativni program, ki ga je predstavil župan, se nanaša na ureditev odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih in padavinskih voda. Načrt zajema program izgradnje čistilnih naprav in primarnih kanalizacijskih vodov v Logatcu, v Rovtah, Hotedršici, Lazah in v Logu do leta 2015. Prioritetni plan Ministrstva za okolje in prostor predvideva izgradnjo čistilne naprave in kanalizacijskih vodov v Logatcu v vrednosti 1,3 milijarde do leta 2008.

Za realizacijo prioritete je treba pripraviti projekte, s katerimi bo občina kandidirala za sredstva republike in kohezijskega sklada EU. Iz Evropske unije je moč pričakovati do 60% sredstev investicije, 20% od republike; 20% pa mora prispevati občina. Sprejem operativnega plana pa daje občini možnost, da zadrži komunalno takso, sicer jo mora nakazovati državi. – Brez razprave so

Dragi moj Stane, kje pa naj vzamemo?

svetniki predloženi program sprejeli soglasno.

In še naprej soglasno

S popolnim soglasjem so svetniki med drugim sprejeli tudi 5% povečane poprečne stroške za komunalno opremo v letu 2005, nepovečano nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2005, Pravilnik o sofinanciranju letnih turističnih programov v občini ter Sklep o začasnem financiranju potreb iz proračuna občine za leto 2005 (do sprejema novega proračuna).

Martin Koren

Zahvala za pomoč ob požaru

Ob požaru, ki nas je prizadel 6. januarja 2005 v silosu mizarske delavnice, se zahvaljujemo najprej sosedu Andreju Mačku, ostalim sosedom, sorodnikom, GD Petkovec, GD Rovte, sodelavcem in vsem, ki ste nam priskočili na pomoč, da se ogenj ni razširil.

Vsem najlepša hvala!

Družina Hladnik s Petkovca

Februarsko gladko in soglasno glasovanje

Od predloga do sprejetja proračuna še nekaj dopolnil v smislu: za vsakogar nekaj – Dvoje dopolnil pri spremembah in dopolnitvah Odlokov o prostorskih ureditvenih pogojih

Najprej torej o proračunu

Župan Janez Nagode je na seji 3. februarja seznanil svetnike, da je v času javne razgrnitve predloga proračuna za leto 2005 prispelo kar nekaj pripomb. Med drugim je KS Trate predlagala, naj bi občina prodala šolo na Medvedjem Brdu in z izkupičkom odkupila zadružni dom; več denarja pa si želijo za ceste. SDS in odbor za gospodarstvo sta predlagala dodatne 3 milijone za pospeševanje malega podjetništva (sredstva bi se delila prek posebnega pravilnika) in več sredstev tudi za subvencije v kmetijstvu. Zdravstveni dom je zaprosil za 1,5 milijona za nakup reševalnega vozila. KS Hotedršica je izrazila potrebo za več sredstev za krajevne ceste. Knjižnica pa je nakazala potrebo po več sredstvih za prenavo. KS Rovte je predlagalo dodatna sredstva za obnovo vodovoda proti spomeniku in Podlipi ter za krajevne ceste. Gostišče na Lomu je zaprosilo za asfaltiranje ceste proti avtocesti. Pripombe je bilo moč skoraj v celoti upoštevati – z izjemo dodatnih sredstev za ceste na Medvedjem Brdu, v Rovtah in proti Lomu (v primeru Lom bo treba prej urediti vprašanje statusa gozdneste)...

Kaj praviš, Franc, a bo opozicija glasovala za proračun?

Dodatno se povečujejo prihodki proračuna na račun sprejema odpadkov od drugod, na račun prodaje šole na Medvedjem Brdu in na račun prodaje zemljišč. Upoštevajoč dodatne potrebe in pripombe iz javne razgrnitve pa se bodo povečali tudi odhodki, zlasti za dodatno pisniško opremo (namenjeno informatiki), za proračunsko rezervo, za javna dela, za subvencije obrtništvu in kmetijstvu, za šolo Tabor, za premijo za sklad Miklavževega vrtca, za javno razsvetljavo, za ceste v IOC in v Hotedršici, za obnovo vodovodov, tudi v Rovtah, za delno prenavo šole »8 talce« (streha, okna) in vrtcev, za nakup zemljišč, za študije cestnega omrežja, za projekte kanalizacijskega omrežja in za čistilno napravo, za opremljanje stavbnih zemljišč v IOC, za gasilska društva, za reševalno vozilo in še kaj...

Planirani primanjkljaj se bo pokril s stanjem prihodkov ob koncu leta 2004.

Svet ni imel pripomb na predlagani in dopolnjeni proračun. Niti oba formalizirana amandmaja, ki jih je v imenu SDS predložila **Ladka Furlan**, nista bila deležna odklonitve; sprejemljivo je bilo tudi stališče odbora za gospodarstvo glede vrstnega reda investicij.

In opozicija je bila soglasna z vsem, kar je bilo na dnevnem redu.

Tudi pripomba **Ladislava Puca** v imenu N.Si o preoptimističnih prihodkih je izzvenela bolj v pritrdjevanje proračunu kot v kakršnokoli odklanjanje.

In občinski svet je soglasno sprejel amandmaje in celotni predlog proračuna.

Nato o prostorskih zadevah

Uvodoma je župan pojasnil, da so bili vsi štirje predlagani prostorski odloki deležni vsestranskega uspešnega usklajevanja med vsem svetniškimi skupinami, in to: Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za ureditveno območje

naselja Logatec, Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za ureditvena območja naselij v občini Logatec, Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za odprt prostor občine Logatec in odleglo.

Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za naselje Hotedršica. Zato pričakuje ugodne potrditve vseh štirih predlaganih odlokov.

Nekatere vsebinske poudarke, ki so se nanašali na spremembe in dopolnitve vseh štirih odlokov, je nakazala dipl. inž. **arh. Špela Gosak** iz firme Area-LINE, ki je strokovno pripravila vsa četverna besedila in tudi pojasnjevala nekatera vprašanja.

Razprava je potem opozorila zlasti na dvoje zadreg, ki bi lahko ovirale sproščenejši razvoj naselij. Tako je amandma **Franca Godine**, LDS, predlagal črtanje dela besedila (v 32. členu), ki bi onemogočal uporabo pločevinaste kritine. Amandma **Franca Rudolfa**, SLS, pa je predlagal, naj se pri urejanju javnih površin in prometnih ureditvah dopusti **izjemna odstranitev varovanih dreves**, če gre za širši javni interes (36. člen). Amandmaja sta bila smiselno namenjena vsem štirim odlokom.

Občinski svet je oba amandmaja in vse štiri predložene odloke sprejel soglasno.

Martin Koren

Za več zadovoljstva občanov

Omizje z živahno razpravo o krajevnih in zlasti občinskih razvojnih možnostih

V KS Naklo se je v zadnjih letih močno povečalo število prebivalstva, stanovanjskih hiš, gospodarskih poslopij. Vzporedno z navedenim pa trkajo na vrata prostorske potrebe za posamične javne službe, zavode, ustanove... Da bi izoblikovali enotna mnenja in stališča glede odprtih vprašanj, kot so: lokacija stavbe za Upravno enoto in Upravo občine, lokacija nove osnovne šole, policijske postaje, zdravstvenega doma, vrtca... je predsednik KS Naklo Berto Menard povabil 13. januarja k omizju »vse odgovorne«. Med temi: župana in direktorico občinske uprave, občinske svetnike iz KS Naklo in Tabor, ravnateljico šole »talcev«, vrtca, direktorico Zdravstvenega doma, poveljnika policijske postaje, župnika župnije sv. Nikolaja, vodstvo gasilskega društva in člane sveta KS Naklo.

Trezno razmišljanje o prostorih za občino in upravno enoto.

Predsednik KS Berto Menard.

Direktorica Občinske uprave Alenka Gorza Jereb je opozorila na podzaposlenost na upravi, zaradi česar ni moč ustreči občanom s kvalitetnimi storitvami, kakor jih narekuje tudi zakon. Iz posebne republiške analize izhaja, naj bi na zaposlenega v občinski upravi, ki se lahko primerja z našo občino, zaradi optimalnih aktivnosti prišlo povprečno 500 do 540 občanov. V našem primeru pride v leto 2004 na zaposlenega 750 prebivalcev (v letu 2002 komaj 580 občanov na zaposlenega v upravi). Dodatnim

zaposlitvam se mora občina opovedovati na račun pomanjkanja prostorov, tako tudi ne more zagotavljati občanom kvalitetnejših storitev.

Načelnica Upravne enote Milka Kunc je obžalovala, da sta spodleteli že dve možnosti, da bi z državnimi sredstvi odkupili zemljišče za gradnjo poslovnih prostorov. Ko bi imeli zemljišče na voljo, bi novogradnjo vključili že v državni proračun za leti 2006/07.

Ravnateljica osnovne šole Metka Rupnik je ugotavljala, da ta hip še ni potrebe po novih šolskih prostorih. Enakega mnenja je bila tudi ravnateljica vrtca. Tudi doljnjelogaški gasilec ne primanjkuje prostorov, pač pa si želijo novo operativno vozilo. Slišati je bilo, da za silo ustrezajo celo prostori za policijo. Pač pa je o preutesnjenosti Zdravstvenega doma govoril Lado Korenč. Tudi doljnjelogaški župnik Janez Kompare je opozoril omizje na nujnost širitve cerkve proti Šolski poti, Dom Marije in Marte bo treba razširiti za potrebe dvigala. Nujno bi bilo treba začeti s prenovo mladinskega doma na Griču, kjer se stvari zatikajo ob projektih in potrebnih dovoljenjih.

Prisotni občinski svetniki so

domala vsi po vrsti opozarjali na nujnost ustrežnejše ureditve prostorov zlasti za občinsko upravo. – Franc Rudolf je za potrebe občine in upravne enote ponudil idealno možnost: stara sodnija. Janez Smole je ugotavljal, da večina težav, o katerih teče beseda, sodijo na občinsko in ne zgolj krajevno raven. Perspektivne so lahko samo lokacije na odprtem prostoru: za šolo, vrtec, zdravstveni dom itd. Stanislav Brenčič je pohvalil vsestranski živahen razvoj občine, posebej pa je opozoril na neodgovornost politikov, ki niso pripravljeni uporabiti razpoložljivih prostorov stare sodnije (v lasti občine) za potrebe občine in tudi za potrebe Upravne enote, pač pa raje plačujejo najemnino za tuje prostore. Franc Godina je opozoril na problematiko ožjega središča in prostorski plan, ki ni jasen, kot ni jasna demografska strategija. Zdi pa se mu, da je potrebna neodložljive prenove cesta skozi Logatec.

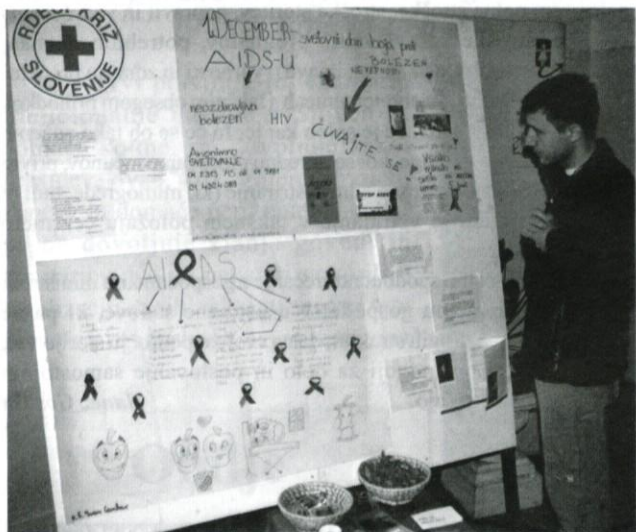
Predsednik KS Menard je sklenil razpravo z optimistično ugotovitvijo, da je razprava pokazala na potrebo po takojšnjem reševanju žgočih vprašanj, ki naj omogočijo uspešnejše zadovoljevanje potreb občanov.

Martin Koren

Kri za reševanje življenj

Krvodajalske akcije, ki jo je organiziralo v začetku decembra Območno združenje Rdečega križa Vrhnika, se je udeležilo tudi nekaj Logatčanov.

Zavarujmo se pred aidsom - zares!

Med ogledom razstave ob svetovnem dnevu boja proti aidsu, ki so jo pripravili učenci osnovne šole Ivana Cankarja, je kamera ujela socialnega delavca Mateja Vidmarja iz Logatca, ki je, zaposlen kot vzgojitelj v Domu Malči Beličeve v Ljubljani, dal kri že devetih.

Besedilo in foto: France Brus

Dobrodelnost namesto voščilnic

V dogovoru s Centrom za socialno delo sta župan Janez Nagode in direktorica občinske uprave Alenka Gorza Jereb povabila direktorje in ravnatelje podjetij in zavodov (zlasti uporabnike občinskega proračuna), naj denar, ki bi ga porabili za praznične voščilnice, raje namenijo za pomoč posameznikom in družinam, ki živijo v socialnih ali drugače težjih razmerah (invalidi), pa bi jim človekoljubna pomoč omogočila prijetnejše praznovanje ali celo prijaznejšo pot skozi življenje.

Dobrodelnemu povabilu so se tenkočutno odzvali in tako prek Logaških voščilnic svojim poslovnim partnerjem in našim občanom vesele božične praznike, srečno in uspešno novo leto ter jim hkrati čestitali za dan samostojnosti:

Mizarstvo Zelenc - Hotedršica, Edvard Šinkovec, s.p. - Logatec, Dom starejših Logatec, Srečko Brus, s.p. - Logatec, Odvetnica Nives Vidmar - Logatec, VVZ Kurirček - Logatec, Cestno podjetje Ljubljana, Občina Logatec, Anvina, d.o.o. - Vrhnika, Osnovna šola 8 »talcev« Logatec, Center za socialno delo Logatec, OZ RK Logatec, Krajevna skupnost Vrh, Zavod za vzgojo in izobraževanje Logatec, Komunalno podjetje Logatec, Knjižnica Logatec, Valentin Jesenko - Vrh Sv. Treh Kraljev, Petkovšek, d.o.o. - Rovte, Naklo, d.o.o. - Logatec, Poslovni sistem Mercator Ljubljana

Tako se je za dobrodelne namene nabralo **725.000 tolarjev**. Vsem darovalcem gre iskrena hvala v imenu vseh, ki bodo deležni te človekoljubne pomoči. *Ur.*

Gospodarske diagonale

Upanje na boljše sadove

Z zamenjavo vlade se je za obrtno zbornico znova začelo obdobje spoznavanja, vnovičnega predstavljanja stališč in zahtev slovenskih obrtnikov – Temu je bil namenjen tudi sestanek upravnega odbora Obrtnice zbornice Slovenije (OZS), ki se ga je udeležil tudi minister za gospodarstvo Andrej Vizjak

Obrtniki so mu predstavili težave, ki jih pestijo, predvsem na področju davčne zakonodaje, nefleksibilnega trga delovne sile in prevelike administracije. Minister je menil, da so bistvene prednostne naloge nove vlade usmerjene prav v reševanje teh težav. "Od vlade upravičeno pričakujete vzpodbudno podporno okolje za podjetništvo, stabilen pravni okvir in vzpodbujanje pogojev za gospodarsko rast," je na zahteve obrtnikov odgovoril Vizjak. Dogovorili so se, da bosta obrtna zbornica in ministrstvo ustanovila skupno ekipo za preučitev zakonodaje, ki povzroča malemu gospodarstvu največ težav. Nekaj poudarkov in posamičnih navedb: "Veliko gospodarstvo bodo prevzeli tujci, medtem ko bo malo gospodarstvo ostalo v domačem lastništvu," je menil predsednik upravnega odbora OZS Štefan Pavlinjek. To bo skrbelo za razvoj gospodarstva, vlada pa mora poskrbeti, da se konkurenčnost malih obrtnikov okrepi. "S pomočjo države moramo oblikovati ugodnejšo klimo za razvoj malega gospodarstva in zato si želimo dobrega sodelovanja z vlado."

Gospodarska struktura v Sloveniji je primerljiva z evropsko, vendar na določenih področjih močno zaostajamo, je menil predsednik OZS Miroslav Klun in dodal, da bo treba osvežiti in dograditi antibirokratski program ter ga dosledno izvajati. Odpraviti je treba vse vrste administrativnih ovir za vstop in rast podjetništva, zmanjšati nepotrebno administriranje in ga poenostaviti. Klun je ministra opozoril tudi na težave s finančno nedisciplino in potrebo po bolj vzpodbudnem finančnem okolju za male podjetnike. Menil je, da je treba zagotoviti dostopnost bančnih, lastniških in proračunskih virov za male gospodarske subjekte in ustanoviti rizične sklade, ki bi prevzeli tveganje pri zaposlovanju. Minister je pojasnil, da je antibirokratski program med prednostnimi nalogami vlade v prvem letu. Sloveniji se največkrat očita, da je postopek ustanavljanja podjetij preveč dolgotrajen in zapleten. Ključnega pomena pri odstranjevanju te ovire je deregulacija samih postopkov v delovanju podjetij. Kot je pojasnil, je bila v namen poenostavitve postopkov sprejeta tudi nova prostorska zakonodaja,

ki pa je dejansko naredila tri korake nazaj. Pridobitev gradbenega dovoljenja traja tako sedaj še dlje. Nova vlada si bo pri oblikovanju prijaznejšega podjetniškega okolja prizadevala za primernejšo davčno zakonodajo, bolj učinkovito administracijo ter bolj fleksibilen trg delovne sile. Če ugotovitev primerjamo s stanjem v malem gospodarstvu na Logaškem, natančneje med tistim delom malega gospodarstva, ki je povezano v območno obrtno zbornico, vidimo, da splošne ugotovitve veljajo za občino podobno, kot veljajo za celotno državo. Številčnost malih gospodarskih subjektov je primerljiva s poprečjem, število podjetnikov, ki zaposlujejo delavce, je tudi primerljiva. Številčno upadanje obratovalnic se je lani zaustavilo, četudi gre vzroke temu iskati v napovedovani spremembi zakonodaje, ki je postavila ostreje pogoje za odpiranje obrtnih obratovalnic – mojstrski izpit – in je verjetno ta ali oni pohitel z ustanovitvijo, da bi ne zapadel pod ostreje pogoje.

Če pa se zazremo v statistične podatke o poslovanju podjetnikov v letu 2003 (lanski podatki še nekaj mesecev ne bodo na voljo), je slika precej manj razveseljiva. Skorajda tretjina vseh ima manj od 3,9 milijona letnega prometa (inkasa). To številko omenjamo zaradi tega, ker je mejna za uveljavljanje obdavčevanja po normiranih odhodkih. In da jih je še nekaj več takšnih, ki ne

dosegajo cenzusa za registracijo za davek na dodano vrednost, ki je 5 milijonov. Da ne bo zadrege: prispevki za socialno varnost samostojnih podjetnikov za najnižjo pokojninsko osnovo in zbornična članarina znašajo letno tričetr milijona tolarjev. Iz preostanka dobrih treh milijonov tolarjev morajo »pokriti« amortizacijo osnovnih sredstev, vse stroške materiala, energije, najemnin, potne stroške, stroške storitev, popravil in vzdrževanja opreme, stroške zdravstvenih pregledov, potrebnih in manj potrebnih lastnih aktov (n.pr., izjave o varnosti in zdravju pri delu) itd. Akumulativnost v obratovalnicah s takšnim obsegom prihodkov je praviloma skromna, če je sploh kaj je. In če se ob tako zoženih okvirih pojavijo nadloge, kot so neredno plačevanje računov, priviti davčni primež in pretirano administriranje (ki, mimogrede, tudi ni zastoj!), potem je vztrajanje v takšnem položaju čez mero obremenjujoče.

Upajmo, da začetno spodbudno srečanje z gospodarskim ministrom obrodi tudi malemu gospodarstvu ustrezne sadove, ki pa ne odvezujejo vseh drugih struktur, da na svojem področju storijo vse, kar morejo, da se pogoji za delo in poslovanje samostojnih podjetnikov izboljšajo.

Janez Gostiša

Morda celo kaznivo dejanje?

Za potrebe nove industrijske cone Zapolje gradijo kanalizacijo po trasi bodoče povezovalne poti, ki zadeva tudi poljski kolovoz. Tega so zaradi nove povezovalne ceste razširili več kot za meter in pol ter preteptali in razrili precej

Tod bo tekla kanalizacija v IOC Zapolje.

njiv in travnikov. Pri tem delu so si izvajalci dovolili malo preveč, saj so ponekod samovoljno poruvali tudi mejnike, kar sodi po vsej verjetnosti med kazniva dejanja. Tako je ta poljska pot od Oblakove betonarne naprej do nadaljnjega zaprta, zaradi česar se logaški kmetje, lastniki tamkajšnjih kmetijskih zemljišč in gozdov opravičeno razburjajo.

Besedilo in foto: France Brus

Parkirišče pod Sekirico

»Krajevna skupnost Naklo se je v dogovoru z županom odločila poskrbeti za večjo prometno varnost po priključku na avtocesto med obema krožiščema. Pod nogometnim igriščem gradimo na občinskem zemljišču

Izravnava tal za parkirišče.

parkirišče za kakih 250 avtomobilov. Naložbo v parkirišče z delno razširitvijo ceste (od kapelice proti parkirišču) v vrednosti dobrega milijona bo pokrila naša krajevna skupnost. Z ustrezno prometno signalizacijo bo kasneje prepovedano parkiranje vzdolž zadevnega avtocestnega priključka; policija pa bo skrbela za spoštovanje signalizacije, kar bo pomenilo, da bo treba vozila parkirati na zgrajenem parkirišču. Upamo, da bo tako zagotovljena prometna varnost,« je prepričan tajnik KS Naklo Anton Vladič.

m.š.

In če je kupec prevelik kralj?

O klanju na domu – Pozno jesenski čas je kmetijstvo zaznamovala objava dveh pravilnikov, ki urejata vprašanje zakola živali: Pravilnik o pogojih za zakol živali izven klavnice za lastno domačo porabo in Pravilnik o pogojih za proizvodnjo in predelavo živil živalskega izvora na kmetiji za neposredno prodajo končnemu porabniku

Prvi pravilnik je legaliziral tradicionalne navade v Sloveniji, domače koline, saj dovoljuje zakol prašičev, ovac, koz, gojene divjadi, kuncev in domače perutnine. Nikakor pa ne dovoljuje klanja govedi in kopitarjev. Ko so nekateri govorili o legalizaciji črnih zakolov, so pri tem pomešali izrazoslovje, saj se je ta izraz

Ko pride čas kolin.

Obilje razstavljenih malih živali

Društvo gojiteljev malih pasemskih živali z Vrhnike je v veteranskem centru v Blekovskih gmajnah med 14. in 16. januarjem 2005

Kalifornijski ovnač - posebej za Logaške.

pripravilo zelo zanimivo in slikovito razstavo malih živali. Na ogled je bilo 29 pasem kuncev različnih barv, več pasem golobov, vodna in okrasna perutnina. Razstava pa je številnim obiskovalcem prikazala tudi bogato državno razstavo kunčjih samcev.

MAŠ

uporabljal zgolj za zakol govedi. Novost v drugem pravilniku pa je izjema za turistične kmetije, ki lahko doma na leto zakoljejo do največ 30 prašičev ali ovac ali koz ali velike gojene divjadi oziroma, do 200 jagnjet ali kozličkov in prašičkov.

S sprejemom teh dveh pravilnikov je naša država uredila to področje primerljivo z drugimi državami alpskega prostora in dala možnost, da na kmetijah poskrbijo za legalno samooskrbo z domačimi mesnimi dobrotami; v okviru turističnih kmetij pa so jih deležni tudi gostje, ki prisegajo na pristno domačo hrano.

Do tu je vse lepo in prav, če nas ne bi pred kratkim zdrnila zastrupitev na turistični kmetiji na Štajerskem, kjer se je s salmonelo okužilo preko sto ljudi. Število je res veliko, tako veliko, da je v tem primeru težko govoriti o turistični kmetiji v pravem pomenu besede. Zmogljivost turističnih kmetij naj bi znašala do največ 60 sedežev. Kar je več, je že težko govoriti o turistični kmetiji.

Zato v štajerskem primeru lahko rečemo, da je dejavnost prerasla obseg dopolnilne dejavnosti na kmetiji. Tak primer verjetno kaže nasprotno – da je kmetija dopolnilna dejavnost. In

tukaj je na potezi država, ki je sicer hvalevredno pomagala kmetijam, da so razvile ponudbo, ni pa znala biti odločna pri meji zmogljivosti turističnih kmetij.

Štajerski primer je torej šola za vse, ki se ukvarjajo s kmečkim turizmom. Pri trudu za zaslužek je treba ves čas pred sabo imeti dobro ime kmetije, četudi pade kak tolar manj v žep. In še na nekaj bi veljalo popaziti. Čeprav je danes kupec kralj, pa je treba včasih na turistični kmetiji potegniti črto in reči, da tega in tega pač ni (mate) v ponudbi. Tako kak cenen sir ali piščanec iz Spara ne sodita v ponudbo turistične kmetije. Ljudje, ki hodijo na prigrizek na kmetijo, pridejo zaradi dobre domače hrane, trgovinske »dobrote« si lahko privoščijo v vsaki povprečni gostilni ali celo doma!

Marjan Papež

Logaške

Programske raznoterosti obrtne zbornice

Staro leto se je poslovilo, novo se živahno začinja. Na območni obrtni zbornici, ki je postala informacijska in svetovalna točka podjetnikom, občanom in tistim, ki bi želeli začeti opravljati samostojno dejavnost, je čutiti povečano zanimanje za najrazličnejše informacije s tega področja. Svetovanje je postala osrednja dejavnost, ni pa edina, s katero se zbornica ta čas ukvarja.

V letošnjem delovnem načrtu je dokaj obsežno področje izobraževalnih dejavnosti za potrebe članov. Ker so izobraževanja tudi splošnega pomena, je zbornica pripravljena ponuditi te možnosti tudi drugim zainteresiranim, ne le članom, kadar je, seveda, na voljo dovolj mest. Tako je že bilo izvedeno predavanje za sestavo davčne napovedi za minulo leto za samostojne podjetnike in predavanje o sestavi zaključnega računa in optimiziranju davčnih bilanc. Frizerke so se izobraževale in seznanjale z novostmi na svojem poklicnem področju. V kratkem bo

stekel tečaj dvostavnega knjigovodstva, pa izobraževanje za potrebe varnega ravnanja in požarne varnosti. Zbornica je kandidirala na sredstva za izobraževanje iz programa PHARE v okviru projekta Učeca se regija.

Upokojeni člani so se udeležili ekskurzije v Trst. Med potjo so se ustavili tudi v obrtni coni v Zgoniku, slovenski občini v zamejstvu, ki je s svojo izjemno naklonjenostjo omogočila konzorciju slovenskih podjetnikov postaviti obrtno cono na zemljiških nekdanje vaške skupnosti. Popotniki so se ustavili tudi v pobrateni občini Repentabor, kjer sta jih v kraški hiši sprejela repentabrski župan Aleksij Križman in predsednica kulturnega društva Kraški dom Vesna Guštin.

Ob izidu Logaških bodo že znani rezultati smučarskega tekmovanja območnih zbornic z Notranjskega in Primorskega (5. februarja na Javorniku), ki se ga bo udeležilo tudi logaško zastopstvo. Sicer pa bodo prvi meseci leta namenjeni tudi pripravam na zbornično tridesetletnico, ki bo sklenjena z osrednjo prireditvijo konec leta. Eno od jubilejnih dogajanj pa bodo letne športne igre Notranjcev in Primorcev, ki jih zbornica pripravlja za konec maja v Logatcu.

J. Gostiša

Turistične panorame

Turističnemu društvu se obetajo lepi časi

Vzpodbudni odmevi z občnega zbora Turističnega društva Logatec, ki mu po novem predseduje

Vanja Pfajfar

Sredi decembra se je zbralo članstvo Turističnega društva Logatec. Prevetrilo je zadnje polletje, za katerega so ugotovili, da je bilo obdobje preobratov, zasukov in novosti, vključujoč sodelovanje pri organizaciji Gregorjevega sejma, akcijo Moja dežela lepa in gostoljubna ter pridobitev novega prostora na Tržaški 16, ki bo v mnogočem pripomogel k izpeljavi

novih projektov. Teh se v naslednjem letu obeta kar precej.

Novo vodstvo je namreč na občnem zboru predstavilo načrt za leto 2005, s katerim bo še naprej sodelovalo pri organizaciji Gregorjevega sejma, se vključilo v akcijo ob dnevu zemlje – »Cvetlica v vsak dom«. Odločilo pa se je tudi za nadaljevanje izbiranja najlepše ocvetličene hiše in

pridobivanja turističnih spominkov. Svojo dejavnost bo društvo popestrilo še z organiziranjem pohodov po Grajski poti v Žirbše in med turističnimi zanimivostmi logaške občine, odprlo bo muzej starih predmetov, ki jih že nekaj let skrbno ureja Ivanka Urbas. Člani društva pa bodo pripravili še številne prireditve, ki bodo zaznamovale 200. obletnico logaških lip in 130. obletnico preselitve Okrajnega glavarstva v Logatec. Še naprej pa bodo sodelovali z dr. Markom Frelhom pri ureditvi arheološkega parka. In ne nazadnje, ponovno bosta organizirana dva izleta po Sloveniji: na Gorenjsko in Dolenjsko.

Vse programirano pa bo potekalo pod budnim očesom novega upravnega odbora: predsednice društva Vanje Pfajfar, podpredsednice Branke Petkovšek, tajnice in blagajničarke Milene Šemrl ter članov Jožeta Omerzuja, Maria Rogiča in Franca Mihevca.

Turizmu Logatca se torej še naprej obetajo lepi časi. Z novimi idejami, pobudami in ljudmi. Pa srečno!

NevMa

Novo vodstvo (od desne proti levi): Vanja Pfajfar-predsednica, Branka Petkovšek-podpredsednica in Milena Šemrl-tajnica in blagajničarka.

Foto: D. malavašič

Naši pomniki tako in drugače

Zanimanje za polpretekla dogajanja raste – Pred meseci sem prebral javno izražen pomislek in celo – po osebnem prepričanju – neutemeljen strah pred oživljanjem spomina na starejšim še živo staro državno mejo s takratno Italijo – Meja in dogodki, povezani z njo, nas živo zadevajo še danes

II.

Na kaj kaže opozoriti doma?

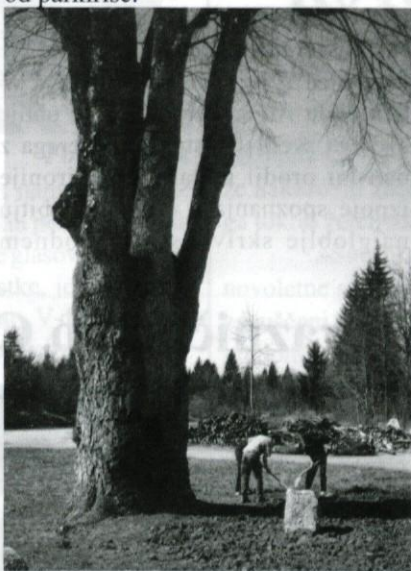
Na naš premalo ozaveščen odnos do vseh pomnikov grajene in naravne dediščine. Pri poseganju v prostor (novogradnje) že kar praviloma hote pozabljamo na vse, kar je preostanek minulih dni. Zdi se, da porabniška miselnost ob današnji zakonodaji in pomanjkljivi vzgoji investorjev omogoča tako poseganje v prostor, ki zadovoljuje samo profit. »Arhitekturno raven lahko dvigne kulturni naročnik in kulturno okolje,« je zapisal ameriški arhitekturni teoretik in pedagog J. Labatuta. Podobno misel ponuja tudi znani slovenski arhitekt Grega Košak, ko trdi, da pozidana arhitektura in urbanizem ostajata tudi danes v material in prostor prelita resnična tendenca vsakokratne družbe.

Logaški primer – ne edini – postavitve industrijske hale neposredno ob »bunker na koncu polja« v Zapolju kaže na ne dovolj premišljen poseg v ta prostor. Prepričan sem, da bi tudi zadostni odmik nove hale od enega izmed deloma še ohranjenih spomenikov »Rupnikove linije«, parkovno urejen manjši kompleks okoli tega bunkerja ter lipe lahko pomembno obogatili sivino novo nastajajoče »industrijske dežele«. Prav zanimivo bi bilo spoznati in zabeležiti pomembnejša mesta in dogodke, ki so se na tem prostoru dogajali, vsaj z lepo zasnovanim počivališčem in panojem ob njem, na katerem bi zarisali mesta in vpisali dogodke, ki jih je ta prostor podoživel.

Naj v ilustracijo navedem nekaj takih mest, ki bi ob primerni označitvi opozorila na pretekla dogajanja.

Iz vrhniške smeri pridemo najprej na Vrh, kjer je krajši čas potekala jugoslovansko italijanska meja. Prav tam blizu ob odcepu proti Zaplani je obeležje nesreče in mesto zaustavitve tankovskega »izleta« iz zadnje vojne. Vsega nekaj deset metrov naprej smo prepustili pozabi ostanke »Rimske zapore«, še dalje ob stari cesti proti Logatcu naletimo pri opuščnem

kamnolomu na verjetno edino preostalo prvobitno lipo in dalje še ohranjen drevored, ostanek iz spomina na Napoleonove čase. Na tem mestu, žal, prav v zadnjem času spremljamo početje, ki nam ne bo v ponos. Prav v neposredni bližini in brez odmika od prometne stare ceste »ob starem bunkerju« pod Strmico pri Napolenovi lipi in ob novo nastajajočem zametku rekreacijsko turistične ponudbe na drugi strani ceste poizkušamo za vsako ceno skriti še zadnje vidne sledi nekdanje »Rupnikove linije«. – Za to območje Pod Strmico je bila pred leti že ponujena drugače zasnovana prostorska rešitev. Ta prostor bi naj organizirano prevzel po Logatcu parkirane tovornjake in vključeval zeleno zaporo, ki bi ločevala staro cesto od parkirišč.

Bom tudi jaz žrtvovana za kako krožišče?

Podobno smo pogumno izbrisali tudi druge stare bunkerje, npr., v nekdanji »Drenovki«. Tudi o nekdanji izvozni staroavstrijski rampi iz obdobja prve svetovne vojne ni nikakršnega sledu več; na »tunel« tudi pozabljamo. Ostaja le še nema priča italijanskega bunkerja iz druge svetovne vojne ob železniški progi. Nič tudi ne vemo o preostankih starih utrdb na bližjem vrhu Strmice ali o bližjem Šemonovem breznu itd. Nikakršne pozornosti ne

posvečamo objektom, povezanih z razmišljanji o »Južni železnici« kot spomeniku, npr., o napajalni postaji (trumba, pumphenhaus) idr.

Želim, da bi ob vseh visokih finančnih vložkih v izgradnjo nove industrijske pokrajine brez zelenja in brez zadostne in urejene zelene ter protizvočne zapore proti odprtemu delu logaškega polja začutili potrebo za predstavitev in označitev posebnosti tega prostora, npr., ob stari lipi naj bi se postavil itinerar (opis poti), ki bi pričal novim prebivalcem in obiskovalcem še kaj več in drugače kot samo o moči novega, na hitro zraslega kapitala. Želim tudi, da bi ta prostor zaživel kot vsebinsko pestrejša in prostorsko ne preobsežna dopolnitev gospodarskega razvoja Logatca in da ne bo več slišati namigov, češ da je prostor namenjen le mafijškemu pranju denarja, kot se je pred časom izrazil eden izmed razpravljalcev na posvetu o razvoju podeželja (Barja in zaledja) na Vrhniki.

Pavel Mihevc

In očistili so Grčarevec

Turistično kulturno društvo iz Grčarevca je z geslom »Očistimo Grčarevec« 20. novembra 2004 povabilo vaščane k čiščenju svojega kraja. Na ovinku, kjer so se zbrali »čistilci in čistilke«, je bilo poskrbljeno za vreče in rokavice.

Namera je v popolnosti uspela. Mladina je s svojo številno prisotnostjo dokazala, da je za pravo stvar. Navkljub trudu pridnih čistilcev pa bi morali nekateri vaščani tudi sami pomesti pred svojim pragom. Ne kaže zapuščati zanamcem okrnjene narave. Namreč na kupu zavrženih stvari se je bohotal »naj odpadek akcije« – ford Taunus 17 m, letnik???

Prav je, da bi bili prijaznejši do okolja.

Vili Černivec

Vsečasje

V lanskem decembru je pri Založbi 2000 v Ljubljani izšla pesniška zbirka *Vsečasje naše pesnice Anice Perpar – Pesnica, ki je objavljala otroško leposlovje v Cicibanu in Kekcu, poezijo in prozo pa v Sodobnosti, Novi reviji, Reviji 2000, Per imagine (Videm) in v Logu (Dunaj), je že prej objavila troje pesniških zbirk Pajčevinke, 1992, Limonovec, 1995 in Nekdo kliče tvoje ime 1999.*

Jajce – speči princip sveta.

Iz Vsečasja

Smemo zapisati, da gre v Vsečasju za upesnitev širših in globljih spoznanj o svetu, stvareh, življenju, usodah in človeški miselni in čutni zavozlanosti s prefinjenim posluhom za tegobnosti človeškega inferna, iz katerega vendarle vodijo odrešenijske poti.

V prvem ciklu se *Tolminske hiše* čarajo in odčarajo sredi mehčanja žalosti in mrzlih strasti, drobnih korakov v ranjeni medsebojnosti in v zvrhnjenosti pričakovanj ob slutnji minevanja, ko se poslovilna utrujenost ranljivo odprtih src dotika vsečasja.

V ciklu *Življenje stvari* se razpredajo čutna spoznanja med izsanjanimi čermi in praznino odsotnega glasu, med besedami, ki spočenjajo nedokončane zgodbe. Razpredajo se med podarjenimi trenutki nedotaknjene časa, ko zapeljiva slast radosti zemeljsko tubiti in ko sladka potešitev, šibko upanje in utišano hrepenenje v brezbesedju prosijo za odrešitev.

Pesnica Anica Perpar.

Cikel *Vodo nosijo ženske seže* v pretresljivo daritvenost ženske in ženskosti; v vodi očiščenja se očiščuje zaničevana ljubezen, odžejajo se spomini, zavozlane usode, se odžejajo kopnenja do smrti globočin; zapisi pozabe pa ostajajo na žejnih poteh.

Najobsežnejši del zbirke je namenjen *Spevom uslišane ljubezni*. V tem ciklu Anica Perpar razstre obilje svojega svetovljanstva, iz katerega z ostrimi orodji metaforične ironije izpoje spoznanja o človeku – bitju najgloblje skrivnosti, o blodnem

sprenevedanju, o deliriju zamolčanega, o čudežu besede, ki je najbolj strašna v svoji maščevalnosti, o pokvarjenem okusu polovičnih resnic, o resnici, ki je v vinu tudi za mojstre laži, o resnici, ki se zvija pod stopali gospodarjev, o rdeče zapackani svobodi, o Andrejevem hropečem poslavljanju ob utrinkih dobrodelne žalosti, o nezamenljivem dotiku božjega, o Mojzesovem sizifovstvu, o brezpotnih razdaljah duše in telesa, o zamolčanih dimenzijah večnega sredi smešnih akrobacij žalosti v brezčutnem morju sedanosti, o zemljini osi, ki je iz križa človekovih bolečin, o večnosti, ki je tlakovana z božjo milostjo, o silnem hrepenenju po večnem, o breznihi pozabljeni pozabe in še o čem...

Iz razmršene ujetosti v ne vselej dovolj prijetnem prostoru in času pa vendar vodijo poti. Zato pesnica ne obupuje, temveč se hrepeneče ozira po rešnih potih, in prav ob koncu se izpoje v odrešenijski metafori: *Tudi če prihodnost ni več bleščeče jutro, se zdi, da se je zvečerilo za poslednjo luč.*

Marcel Štefančič

Še posebej praznično po Cankarjevi

Konec decembra je tudi na logaške ulice zavel veter prazničnega razpoloženja. Tako so ob zadnjih decembrskih večerih Cankarjevo cesto napolnili mladi in malo manj mladi glasbeniki, plesalci, pevci... in številnim obiskovalcem pričarali nekaj lepih trenutkov v pričakovanju novega leta.

Pod mentorstvom Mari Loštrec Žižek in Miše Stržinar so se 29 decembra predstavili učenci osnovne šole iz Rovt. Nekaj najbolj znanih plesov so zaplesali člani mlajše in starejše folklorne skupine, katerih nastop so dopolnili harmonikarji: na klavirski harmoniki Nejc in Lovro Skvarča, na diatonični pa Gašper Brenčič.

Prvo večerno ulično prireditev

Hotenjski plesalci pod milim nebom.

so sklenili pevci Logaškega okteta s prepevanjem in pripovedovanjem kolednic, ki v današnjih dneh, žal, prehitro tonejo v pozabo.

Naslednji dan so se na odru in pred njim ob zvokih harmonike, kitar, kontrabasa zavrteli člani Folklorne skupine Kulturno turističnega društva

Hotedršica. Tem so se pridružili pevci Moškega pevskega zbora Hotedršica pod vodstvom Matije Logarja. Njihov nastop pa so zaokrožili mrazu najbolj kljubujoči godbeniki Pihalnega orkestra, ki so tako na svoj glasbeni način prispevali k lepšemu slovesu od leta 2004.

NevMa

Božična pesem iz mladih grl

Koncert Dekliškega seksteta KUD Adoramus in Ptujkega noneta v cerkvi sv. Nikolaja v Logatcu za božič

Duhovno občutje svetovljanstva, ki nas preveva na veliki praznik Kristusovega rojstva, so nam v glasbi poskušali posredovati pevke in pevci **Dekliškega seksteta KUD Adoramus** pod umetniškim vodstvom **Mihale Gostiša** in **Ptujski nonet** pod umetniškim vodstvom profesorja **Maksimiljana Feguša**. Klavirsko spremljavo je prispevala **Jelka Bajec**. Vzdušje je bilo spokojno, in čutiti je bilo veliko pričakovanje.

Dekliški sekstet.

Foto: P. Sark

Prve so nastopile gostiteljice in nam predstavile izbor v večini ljudskih cerkvenih slovenskih pesmi, vezanih na božično praznovanje. Ugodno ujemanje glasov, v katerem prednjači vodilna gotovost prve sopranistke, je bilo sprva nekoliko plašno, pa vendar intonacijsko čisto. V drugem delu so se dekleta pevsko bolj sprostile in posebej ugajale v Blaženi noči. Lep nastop mladih pevk, ki zmorejo ne le triglasje.

Nastop Ptujkega noneta (v resnici je nastopil septet, brez pojasnila) se je po vzdušju močno približal petju logaških deklet. Kljub dobri intonaciji in prepoznavni interpretaciji smo sicer pričakovali več 'moškega' petja, pa so najbrž prizorišče in morda manjkajoča člana povzročili takšen vtis. Ugajala je uvodna skladba pa tudi priredbe umetniškega vodje noneta.

Tudi glasbena dodatka v mešanem sestavu sta dala vedeti, da so bili pevke in pevci pripravljeni na ta dogodek. Zven mladih glasov je vedno prijeten in zanimiv, ostrejšo uho, neobremenjeno s prizoriščem, pa bi pogrešalo več dinamičnih razlik, kontrastov in podajanj. Duhovna glasba kakor tudi božični čas ne smeta vplivati na odločitev po dinamični izenačenosti skladb, vendar praznični čas velikokrat 'vpliva' na interpretacijo.

Vsekakor lep pevski večer, ki nas je prav za božič glasbeno obogatil.

Kras

Bogato praznično prepevanje

Kulturno društvo iz Slavine na Pivškem že leto za letom prireja božično novoletne koncerte. Lani je dan po štefanovem izzvenelo v Slavini praznično prepevanje štirih pevskih sestavov in dveh solistk v tamkajšnji cerkvi.

Poleg dobri dve leti delujočega moškega okteta Goldinar iz Postojne so z božičnimi skladbami nastopili še slavinski cerkveni mešani zbor pod vodstvom Leona Krnela, Moški zbor iz Slavine, ki ga že leta od uspeha do uspeha pridno vodi Logatčan Janez Gostiša, pod čigar vodstvom pa je kar obsežen božični repertoar odpel Družinski kvartet Gostiša Kulturnega društva OMePZ »Notranjska«. Logaški četverci je dokaj naporen program izzvenel prijetno ubrano, kot se reče: srca božajoče, čemur so številni poslušalci pritrdjevali z gromko navdušenimi aplavzi.

Solistični delež je prispevala mlada sopranistka Helena Žele ob orgelski spremljavi Damjane Kinkele.

Mikaven dogodek sredi bogatega prazničnega prepevanja.

mAš

Ko Rožmarin zadiši po zvenu srca

Vokalna skupina Rožmarin je 26. decembra 2004 nastopila v gasilskem domu na Medvedjem Brdu. Ko je mrak že nakazoval začetek novega tedna, so se zbrali tisti, ki so ga tokrat želeli začeti drugače.

»Snežni metež je skupino mladih zmotil pri iskanju novoletne smrečice. Zavetišče pred mrzlo nočjo so našli v zapuščeni koči, a pred njimi je bil božični večer. Daleč stran od doma, v prostranosti narave. Kako praznovati?«

Hribi oživijo ob zvenu glasbe, ob pesmih, ki jih pojejo že tisoč let. Hribi napolnjujejo moje srce z zvenom glasbe, moje srce želi zapeti vsako pesem, ki jo sliši.

Tako ubrano in čudovito so se slišali mladi glasovi. Začutili smo energijo, ki se je pretakala med pevci in publiko, čutili, da ima zbor dušo. Mladostni glasovi pevk in pevcev so se ta večer posvetili širjenju sreče, miru in sočutja. Vživeti v sporočila pesmi, so skupaj z zborovodjem Markom Kržišnikom in instrumentalisti Ano, Marušo in Špelo Pišljar ter Tomažem Mivškom slikali globoke misli in jasna sporočila skladateljev – tistih, katerih življenja so že davno minila, in teh, ki pogumno stopajo po svojih poteh.

Peti, deliti svoj dar z drugimi in ob tem neizmerno uživati ni dano vsakomur, če si za to nagrajen z velikim aplavzom, je vse toliko lepše. Ko vidiš poslušalce s solzami v očeh, te res gane. Takrat je vsak napor poplačan. Tako lepo je, ko nekomu polepšaš večer.

Ana Žakelj

Darilo, ki ni naprodaj

Podarjali so ga v predbožičnem času v idrijski knjižnici literati izpod »Zelenih oblakov«

Tik pred prazniki, 21. decembra, je logaško Literarno društvo »Zeleni oblaki« bralo v idrijski Mestni knjižnici svoja dela ob izbrani glasbeni spremljavi flavte Vida Sarka, kitare **Bojana Šena** in harmonike **Vinka Kralja**.

Že sami prostori knjižnice so pod starimi arkadami v soju prižganih svečk delovali praznično. V takem okolju je duša literarnega društva **Branka Novak** najprej v kratkem predstavila nastanek in dosedanje delo društva. V mrzli decembrski noči je želela »uloviti mráz v volneno jopo, z dihom zbrisati ledeno rožo s šipe« in nas ogreti z besedo in glasbo. Vse to ji je tudi uspelo s sodelovanjem vseh nastopajočih, ki so nas velikodušno povabili v prostore svojih skritih kamric srca.

V trenutkih razpoloženjske zbranosti smo dojeli, da **Darja Merlak** ne more skriti svoje prirojene ljubezni do otrok, saj jim je pripravljena podariti celo svoj »Sir z luknjami«. **Tine Vučko** ljubi sonet in v njegovi zahtevni izrazni obliki se prav nič ne čuti, da hecno in hitro hodi, kot pravi sam o sebi. V strogi obliki soneta piše »v senci, ki jo tkejo časa niti...« **Kaja Pregrat** ima rada noč, ker je človek takrat bolj ustvarjalen in potem izlije na papir ljubezenska čustva, katerih posledice pa so pogosto tudi »Solze«. **Bojana Levinger** piše pesmi že vse od leta 1974; letos pa bo izdala svojo zbirko pesmi. Pa to ne bo njena prva knjiga. Poleg pesmi »Ob vznjožu spominov« nam je predstavila tudi svoj »Pogovor z luno« in začutili smo lahko podobno izpoved, kot jo je naš pesnik O. Župančič označil z verzom: ... »školjka na morskem še dnu razbolela je, v biser je stisnila svojo vso bol.« Globoko doživete pesmi piše tudi **Ana Balantič**, ki si kot šivilja skuša luknjo v duši zakrpati z verzi. Sama pravi: »Ko je vse drugo izgubljeno, se iz žalosti rodi nekaj lepega in ...vzdih globok se v vetru zlomi.« Življenje **Nade Kržan** rase v krogih in v svojih »Sanjah« doživlja mir, ljubezen in srečo ter se »Vnukinji« zahvaljuje za radost življenja. O **Marcelu Štefančiču** bi težko povedali kaj novega, ker dela preveč stvari v

Zeleni oblaki v Idriji.

življenju. Ugotavlja pa, da »Nikoli nisi čisto sam«. **Vanda Lavrič** ima zmeraj premalo časa in zato živi za drobne trenutke, ki se je dotaknejo tako »kot bi veter nalahno polkna odprl« in čaka, da drugič živi drugače z izkušnjo lastne zgodovine. **Francka Čuk** pa poleg pesmi piše tudi prozo. Ganila nas je njena, po resnični zgodbi zapisana, črtica o Božičnem večeru, ki se je končala z glasbeno spremljavo in besedami iz praznične pesmi »...spavaj dete sladko«.

Branka Novak je vse te umetniške besede ustvarjalcev spretno in prisrčno povezala s prejo svojih misli ter čudovit večer sklenila z optimistično mislijo na čas, ko bo bel oklep zime popustil in bomo spet pustili soncu v srce. – Oblaki naših sanj nosijo s seboj zapise naših dni. Devet ustvarjalcev

tega društva, devet toplih dotikov srca je skupaj z napovedovalko večernega branja položilo na mizo svoje duše in jih prepustilo presoji javnosti. Dovolili so nam, da smo smeli stopiti v njihov intimni svet. Iz lastnega srca so prelili svoja čustva v nas in naenkrat je ritem našega srca utripal v ritmu njihovih duš. Zlili smo se z njihovim doživljanjem sveta in tako smo si brez besed povedali, da se razumemo.

Vračajoč se domov, smo z Brankinimi verzi želeli »...snežinki zapeti uspravanko in dihati cimet na velikem vozu praznikov.« – Ljudje kupujemo ob praznikih bolj ali manj dragocena darila, s katerimi obdarimo svoje drage, a tako dragocenih daril, kot so nam jih podarili ustvarjalci na literarnem večeru, se kupiti ne da. Lahko jih samo doživimo. **Tilka Jerič**

Vabilo mladim

Že dolgo se v našem kraju ne dogaja dosti za mlade, zato je čas, da združimo moči v okviru **Mladinskega sveta lokalne skupnosti** in skupaj naredimo nekaj več na tem področju. K tem prizadevanjem vabim vse mladinske organizacije, društva, klube, mladinske organizacije političnih strank in druge skupine mladih, ki bi radi kaj več naredili na področju mladih v Logatcu.

Kdor hoče o vsem tem zvedeti kaj več, se nam lahko pridruži

**na koordinativnem sestanku
14. februarja 2005 ob 20. uri
na Notranjski c. 14 v Logatcu.**

Se bodo presegli?

Žlahtni koncert odličnih mladih klarinetistov in nadobudnih pevcev

»Clarinetissimo« je KD Adoramus poimenovalo odmevni koncertni večer 16. januarja v dolnjelogaški cerkvi sv. Nikolaja. V prvem delu so ga mojstrsko izvedli člani kvarteta Clarinetissimo, v drugem pa združena otroški in mladinski pevski zbor sv. Nikolaja kulturnega društva Adoramus pod vodstvom Marjana Grdadolnika in ob spremljavi Mihaele Gostiše in že omenjenega kvarteta klarinetov.

Obetavni pevski zastavki. Foto: D. Malavašič

O klarinetistih velja zapisati kako besedo več, kot se običajno zapiše ob koncertnih poročilih. Iz koncertnega lista povzemamo, da Ajda Pupis, Rok Sekirnik, Rok Škrli in Jure Robek kot skupina igrajo štiri leta. Kot ansambel zorijo,

rastejo, hočejo več. Pod mentorstvom prof. Marjana Grdadolnika na svoj način ustvarjajo repertoar, s katerim ljudem posredujejo svoj žar, iskričnost in dobrovoljnost. V letu 2003 so osvojili zlato plaketo in absolutno tretjo nagrado na državnem tekmovanju, kar jih je vzpodbudilo, da so trije že stopili v srednjo glasbeno šolo, četrti pa je tik pred tem. Ko človek posluša muziciranje takšne skupine, se nehote vpraša: je sploh mogoče igrati občutno bolje? In ko bolje pogledaš, vidiš pred seboj najstnike in se znova vpraša: kaj bodo še dosegli, se bodo presegli? Kje so sploh meje?

In ob tem nehote pomisliš na žaloste usode njihovih vrstnikov, ki prodajajo dolgčas, begajo po stranpoteh in tarnajo, kako se nič pametnega ne dogaja, vsaj v Logatcu ne. Ja, garati in »guslati« zahtevne glasbene sklope (podobno bi lahko zapisali za športne treninge in še katero drugo področje) je manj vabljivo od pohajkovanja, gledanja televizije, neskončnega preigravanja računalniških igrice in žvečenja čipsa, kar je vse namenjeno zgolj lastnemu ugodju. Je daleč od komodnosti in ležernosti, daleč od trenutnih užitkov. Daje pa neizmerno zadovoljstvo nad opravljenim delom. Če se posreči še dobro tekmovanje, je zadovoljstvo še večje.

Otroški in mladinski zbor predstavlja zastavek zrelega delovanja Adoramusa. V njiju se kalijo pevski začetniki, da lahko v določeni starosti obogatijo odrasli zbor. Zbora, seveda, pojeta pri nedeljskem bogoslužju, praviloma pa se z območnih pevskih revij uvrščata na zahtevnejše, medobmočne. Mladinski zbor že ves čas vodi Marjan Grdadolnik; vodstvo otroškega pa od Mihaele Gostiše po enajstih letih prevzema Tina Kosmač.

Zares, bil je lep večer. Manjše organizacijske nedoslednosti, ki društvu po nepotrebnem prihajajo na pot, pa bodo verjetno tudi kmalu prešle.

Jago

Ko pride polnoč...

Že kar tradicionalni božično-novoletni koncert logaškega Pihalnega orkestra je tudi 26. decembra izzvenel v prijazen spomin mnogih poslušalcev, ki so mu prisluhnili v večnamenski dvorani v Logatcu – Prijetno scensko ozadje, omikana vezna beseda Marinke Dodič, izjemni solisti, posebni gost Alfi Nipič so stkali nepozaben večer glasbe in besede v spominsko trdno pletivo našega spomina

Pisati o takšnem koncertnem večeru je lahko, a odgovorno opravilo. Lahko, ker imaš kaj pohvaliti, odgovorno, ker vendar ne moreš vsega dobrega izmeriti z istim vatlom in ker je navdušenje vendar (tudi) stvar okusa vsakega poslušalca posebej. Zatorej sleherni zapis odseva le zapisovalčevo doživetje dogodka, o katerem piše.

Orkester je pod suverenim vodstvom Marjana Grdadolnika svojo vlogo odigral zelo korektno, mestoma navdušujoče. Tu veljaj pohvala prav vsem orkestrašem. Zanje, kot da ni tehničnih skrivnosti, kot da ni pasaj in okraskov, ki bi jih ne zmogli obvladovati. In ker je orkester dobro funkcioniral, so imeli solisti nekoliko lažje delo, kot bi ga imeli sicer. Če sledimo misli, da ima vsaka skupina

vodjo, kakršnega si zasluži, in da ima vodja skupino, kakršno si zasluži, je imel izjemni orkester tudi izjemne soliste. In – kar velja debelo poudariti – dva iz svojih vrst! Po zvrsti, obsegu in tehnični zahtevnosti bi ju sicer težko primerjali, po vtisu pa sta bila dokaj enakovredno navdušujoča: bravurozni trobentarski solo Roberta Albrehta v Beneškem karnevalu in sopranski solo Rebeke Hren v ariji Laurette iz opere Gianni Schicchi. Rebeki se je potem, ko je orkester že utečeno odigral simfonični scherzo Bela Krajina v Sartorijevi Con te partiro pridružil tenorist Sebastjan Podbregar. Družno sta nato še zaključila koncertni program z Napitnico in Verdijeve Traviate.

Del koncerta je samostojno oblikoval gost Alfi

Nipič, legenda slovenske zabavne glasbe. Dvaintrideset let nam že prepeva Silvestrski poljub, na koncertu nam ga je zapel dvakrat. Prvi del svojega nastopa je odpel ob mehanski spremljavi, drugi del pa ob spremljavi logaškega orkestra. Poslušalce je navdušil s petjem in jih nasmejal z dovtipi, v katerih je bilo tudi zrnce soli. Njegovemu nastopu je sledila čestitka logaškega orkestra: ob njegovi spremljavi je prisrčna deklica Barbara Istenič zapela Želimo vam srečen božič. Sledili so še dodatki. In pred zadnjim dodatkom je orkestru in poslušalcem vse najboljše v novem letu zaželel logaški župan Janez Nagode z domiselno željo po rdečih licih. In za konec smo se nekako predstavili na Dunaj, v dvorano prijateljev glasbe, kjer ima dirigent polne roke dela z vodenjem orkestra in malo tudi poslušalcev, ki vneto ploskajo ob koračnici Radetzky.

Ta večer je bilo skoraj kot v pravljici. A za uspeli koncert, številno občinstvo, velik orkester, imenitne goste, najavljanje prireditve, prigrizek po koncertu, zagotovitev in pripravo dvorane, pridobivanje sponzorjev, osvetljevanje, ozvočevanje... za ta naboj opravil in nalog, ki jih gledalci ne vidimo in nanje največkrat ne pomislimo, mora nekdo

poskrbeti. S tega gledišča velja še posebej pohvaliti organizacijsko vodstvo Pihalnega orkestra Logatec.

Lastna izkušnja me uči, da se zahtevnosti tega organizacijskega dela ne ovedejo niti vsi člani društev, ki pripravljajo kako prireditev. Terja pa priprava takšnega koncerta trezne glave in obilo odgovornega tveganja. Kdor ne verjame, naj poskusi.

Janez Gostiša

Na Kliju je zagorelo

To pot ni šlo za gasilsko vajo, ampak zares. Malo pred deveto uro zjutraj 21. januarja letos so iskre varilnega aparata med remontom v lakmici zanetile požar. Ogenj, ki je poškodoval električno napeljavo, ventilatorje in zračnike, so dovolj hitro pogasili logaški gasilci in tako preprečili hujšo katastrofo.

Odur

Ste jih že videli?

Odštevanja – namreč, mladinsko TV oddajo, ki jo je v produkciji TV LEP že dvakrat pripravila mlada ekipa voditeljev in snemalcev z urednico Anjo Sedej

Da je treba mladim zaupati, jim verjeti in dati podporo pri njihovem delu, ve marsikdo, ki se ukvarja z mladinsko dejavnostjo. To namreč pogosto rodi zanimive projekte in presenetljive rezultate, iz katerih se lahko marsikaj naučimo tudi odrasli. To so morda zaslužili tudi odgovorni na TV programu LEP in ekipi mladih novinarskih navdušencev in snemalcev, ki jih uredniško in redatorsko vodi **Anja Sedej**, ponudili možnost, da naredijo novo mladinsko TV oddajo. Teh v slovenskem medijskem prostoru ni prav veliko, zato je bil izziv za mlado ekipo še večji. Anja Sedej, ki je svoje novinarsko in redatorsko delo začela na Notranjskem radiu, deluje pa tudi kot novinarka in voditeljica na TV LEP, pravi: »Oddaja je zasnovana tako, da v prvem delu predstavimo za mlade zanimivo temo, se o njej

pogovarjamo s strokovnjakom in opravimo anketo, v drugem delu pa predstavljamo zanimive ljudi, dejavnosti; prostor namenjamo Logaškemu klubu študentov in njihovi dejavnosti, skratka hočemo biti aktualni in zanimivi za mlade. Naša kamera je povsod tam, kjer se kaj zanimivega dogaja. Dogodkov ne bomo samo beležili, kakšnega bomo tudi pokomentirali ali poskušali preveriti. Oddaja je namenjena mladim, zato ima v 45-minutnem terminu precejšnje mesto tudi glasba. S sodelavci želim, da bi Odštevanja imela čim več zvestih gledalcev in da bi bila prepoznavna predvsem med mladimi.«

Odštevanja pripravljajo, snemajo in vodijo mladi. Voditeljicam Tini, Jerneji in Neži iz prve oddaje sta se v drugi pridružila Luka in Danaja. Vsa dekleta so tako kot Anja svojo voditeljsko pot začela v okviru otroškega in mladinskega programa Notranjskega radija in so že prave profesionalke. Oddajo Odštevanja snemata Tilen in Jure pod mentorskim vodstvom Primoža Godine. Izdelek je prav posrečen, dovolj gledljiv, s prepoznavno in dovolj mladinsko grafično podobo. Rubrike Od blizu, Kaj pa ti misliš, KLŠ kotiček, Zažigamo, Dober, boljši, najboljši in Pika na i bodo verjetno dobile še bratce in sestre in doživele kakšno vsebinsko spremembo; že zdaj pa ponujajo dovolj širok vsebinski okvir za obravnavo tem, ki zanimajo mlade. Še nekaj več mladinske prepoznavnosti v načinu vodenja oddaj in sproščenosti in pri obravnavi tem morda pričakujejo mladi gledalci, nekoč v prihodnosti pa, seveda, tudi živ stik z voditeljji.

Jaz pa pravim: »Odštevanja obetajo!«

Branka Novak

Lepovi Odštevalci.

Za dobro voljo gre

Koncert učiteljskega okteta Pa kol'k'r tol'k', Družinskega kvarteta Gostiša in citrark Estere Župančič in Klare Nagode

Kako veseli smo bili vsi, da nas je bilo predzadnjo januarsko soboto tako veliko v avli Osnovne šole 8 talcev. In zabavali smo se, smejali, a tudi zbrano prisluhnili. Za enkrat edini slovenski učiteljski oktet **Pa kol'k'r tol'k'** nas je popeljal ob svoji 5. obletnici skozi spored, ki so ga v tem času osvojili, družina **Gostiša** nas je očarala z zbrano in ubranostjo, mladi citrarki **Estera in Klara** pa sta dodali ščepec še drugačne domačnosti. Da, domače je bilo, od resnobe do razposajenosti, tako kot se suka življenje med nami in ob nas. Z nič manj predanosti nas je na eni strani skozi spored peljala **Barbara Novljan-Mišič**, na drugi pa hudomušna in navihana **Anita Garafolj**, ki nas je nasmejala tako, da so se podirali stoli. In to zares. Prav tako hudomušni so bili portreti oktetovcev, ki jih je prispeval pevec okteta **Kostja Šmuc**.

Nihče ni imel treme: ne nastopajoči ne občinstvo. Počutili smo se sproščeno, veseli, da imamo nekaj skupnega, kar lahko damo drug drugemu: dobro voljo. Tako tisti, ki so ta večer pripravili, kot mi, ostali, ki smo

Učiteljski oktet Pa kol'k'r tol'k'.

Foto: P. Sark

sklenili to soboto televizijski zaslon zamenjati za »živo sliko« srca in duše. Nihče ni ta večer »ocenjeval« ali »meril«, prevladalo je veselje do življenja, v katerem je bilo vse skladno in urejeno, kjer so prevladala čustva nad razumom. Čeprav se zavedam, koliko truda je treba, da se tak večer sploh »zgodí«, ali koliko razumevanja in

odpovedovanja je skritega samo v ukvarjanju s petjem, moram zapisati: za dobro voljo gre, v žlahtnem pomenu besede. Tega večera smo odšli na mraz in proti domu bogatejši za spoznanje, da smo si skupaj naredili življenje lepše.

Kras

Logatec v zgodovini

Novi poskusi k zgodovinarstvu Logatca izpod peresa našega muzealca Janeza Švajncerja

Ob svoji knjigi Logatec v zgodovini pravi Janez Švajncer, da po drugi svetovni vojni ni izšla nobena knjiga, ki bi govorila o Logatcu v obdobju 1941-1945; dogajanje po drugi svetovni vojni pa velja sploh za belo liso v logaškem zgodovinarstvu.

Prav gotovo drži, da Logatčani sami, ne kažemo veliko interesa ne za zapisovanje logaških dogodkov iz preteklosti ne iz sedanjosti. Še dobro, da svojčas ni obveljala odločitev o ukinitvi Logaških novic, iz katerih je avtor povzel prenekateri dogodke zadnjega obdobja. Mar res mora priti tujec, da zbere »korajžo« in iz vseh možnih virov pripravi širši zapis. Avtor sam ugotavlja, da je tujec, kot je bil tujec Tone Kompare, ki je pripravil Logatec – Črtice iz življenja kraja in obeh župnij (v nadaljevanju: Črtice iz življenja...). Vendar bosta knjigi, ko bo na vse nas legel prah, še vedno živi.

O knjigi

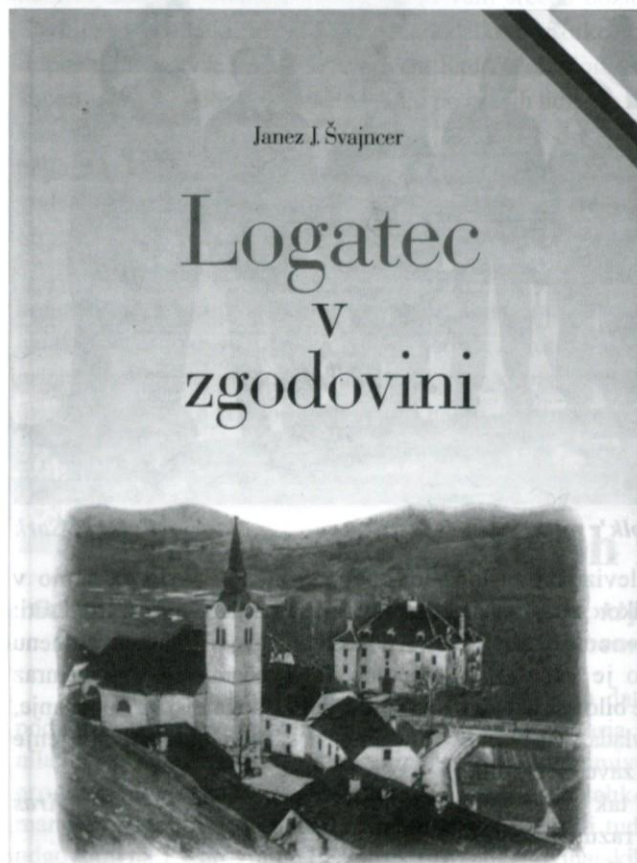
Vsekakor pa je knjiga pomemben prispevek k zgodovinarstvu Logatca. Knjiga zajema poglavja, ki segajo v najstarejša obdobja, se nadaljujejo s Francozi v Logatcu, z Logatcem v Avstriji, nakar sledijo poglavja o prvi svetovni vojni, o času med obema vojnama, o drugi svetovni vojni, o novi Jugoslaviji, o času velikih političnih sprememb 1988-1991, o življenju v samostojni državi Sloveniji.

Pri podrobnejšem pregledu pa bralec lahko ugotavlja določene vrzeli v posameznih poglavjih. Na posameznih mestih iz novejšega časa manjkajo določene poudarke, ki bi bolje osvetlili posamezna medvojna politična in druga dogajanja. Marsikaj je tako ostalo nenapisano ali površno zapisano. Tako nisem opazil, da bi bilo omenjeno skupno upravno politično življenje Logatčanov in Žirovcov; le z enim stavkom je omenjen Anton Petkovšek, ki bi verjetno kot mnogi drugi v tej knjigi zaslužil zaznavnejšo predstavitev. Mnoge podrobnosti ostajajo še naprej bela lisa, ker pač avtorju ni bilo na voljo ustreznih zapisov. Ali pa: iz leta 1992 beremo zapis o samostojnih obrtnikih-mizarjih, drugi obrtniki pa niso omenjeni...

Zapisovanje zgodovinskih dogodkov zahteva vsestransko preverjanje in ne samo navajanje imen in priimkov, pa še teh ne vselej najbolj natančno; še živečim svojcem prav gotovo ni vseeno, kdo je kdo. Tako želim doboronamerno opozoriti na nekatere pomanjkljivosti, ki sem jih opazil pri branju in ki po svoje izkrivljajo resničen zgodovinski prikaz dogodkov.

Pohod v Bosno 1878. Ko je v drugem odstavku na str. 49 omenjen Ivan Zalaznik, bi verjetno kazalo omeniti še več slovenskih fantov, ki so služili v sedemnajstem pešpolku, vsaj še Matevža Škofa, ki je več kot deset let služil avstrijsko vojsko.

Nova šola v Gornjem Logatcu. Kljub temu da je v knjigi Toneta Kompareta Logatec - Črtice iz življenja več omemb Simona Gregorčiča, ni omenjen notar v Logatcu Ignacij Gruntar, Gregorčičev rojak iz Kobarida, s katerim sta drugovala, in na željo katerega je Gregorčič novozgrajeni šoli v Gornjem Logatcu namenil posebno posvetilo, ki je še vedno vgrajeno na hodniku prvega nadstropja nekdanje Ljudske šole. Stran 51 bi tako kazalo dopolniti tudi z značilnim Gregorčičevim verzificiranim posvetilom.

Prispevki k zgodovinopisju Logatca.

Žegnanja in običaji. Na strani 64 bi bila potrebna dopolnitev, da so se majhni hlebci, namenjeni otrokom, ki so jih v dneh krog vseh svetih nabirali od hiše do hiše, imenovali »vahči« (pri Cankarju »prešče«). Zapis v tretjem odstavku na isti strani pa po vsej verjetnosti ni natančno citiran, saj se je pekel – in se v logaških hišah še vedno peče – poprtnjak, ki je (bil) na mizi do sv. Treh kraljev.

Nove cerkve. Že v knjigi Črtice iz življenja je na str. 65 napačno zapisano, da je bila notranjščina cerkve na Taboru poškodovana in izropana med drugo svetovno vojno; ta napaka se seveda ponavlja tudi v knjigi Logatec v zgodovini. V resnici pa je bila notranjščina cerkve poškodovana in izropana šele po vojni, verjetno okoli leta 1967. Vrata so bila nato na novo izdelana v letu 1968.

Logaški vodovod. O Logaškem vodovodu bi lahko pisali obširneje, saj je vodovod pomenil začetek novega razvoja Logatca. Zediniti bi se morali tudi, kdo ima resnične zasluge za graditev vodovoda. Tako v poglavju »Šola v Dol. Logatcu« na str. 50 piše, da je bil brat župana, Avgust Mulej, zaslužen za napeljavo vodovoda, ki se je začel graditi 26. julija 1897. Na str. 65 pa v prvem odstavku piše pod Logaškim vodovodom, da je imel največ zaslug za novi vodovod Ivan Sicherl. V Črticah iz življenja pa piše, da je Logatec dobil vodovod že leta 1895 in zasluge za vodovod naj bi imel župan Adolf Mulej, ki je pri deželni vladi na

Dunaju zaprosil za napeljavo vodovoda. Različne pripovedi ljudi kažejo, da so imeli pri napeljavi vodovoda zaluge eni in drugi. Kdo je bil dejansko najbolj zaslužen, pa bi bilo verjetno treba še raziskati.

Logaški Sokol. Malce nepregledno je prikazano delovanje logaškega Sokola. Na str. 77 so obravnavani začetki logaškega Sokola, na str. 123 beremo o gradnji sokolskega doma v Logatcu in na str. 125 je govor o Sokolih v Dol. Logatcu v desetletju pred vojno. Ne obravnava pa knjiga delovanja Sokola v Gor. Logatcu; omenjen je sicer le spor med gorenje- in dolnelogaškim Sokolom (str. 78 in str. 123). Tudi v Gor. Logatcu je bil zgrajen dom Sokola. – Premalo je opisano tudi delovanje kulturnih skupin. V enem stavku se omenja ustanovitev tamburaške skupine, pa vendar je tudi Sokol v Gor. Logatcu imel tamburaše in knjižnico.

Okupacija 1941 – Italijani prihajajo. Na str. 142 v predzadnjem odstavku je rečeno, da si je Igor Fajfar iz Gor. Logatca pri Modicu sposodil dva vola in v nadaljevanju... ubilo pa je tudi voznika. – Pa pogledimo, kaj je o dogodku razvidno iz kronike Gor. Logatca. V času okupacije je bil v Gor. Logatcu miniran dohod k mlekarni. Italijani so mine odstranili in jih odložili kar v potok. Teden dni po italijanski zasedbi si je delavec Franc Slabe sposodil par volov pri kmetu Andreju Modicu. Peljal jih je k potoku napajat. Vola sta stopila na mino, ki ju je raztrgala in smrtno ranila Slabeta, medtem ko je Modičevemu Doretu (v tekstu slabše vidno) poškodovala oko, in šele po tretji operaciji v Trstu so mu zdravniki obvarovali drugo oko. Igor Fajfar (pravilno Pfajfar!), ki se je v Logatec preselil šele mnogo kasneje in predelal mlekarno v stanovanjsko hišo, pa še vedno živi v domu upokojencev v Grapovčniku.

Proti partizanom. V četrtem odstavku na str. 150 se malce dvomljivo omenja Rekarjeva gostilna. Po vsej verjetnosti je bil dogodek povezan z gostilno pri Ambrožiču, ki jo je vodil Jožko Leskovec (trafikant), in z aretacijo partizana Jožeta Leskovca.

Logaška izdaja 28. 5. 1942. Na str. 153 je verjetno prišlo do prepisne napake. Ob navajanju domobrancev po postojankah okoli Logatca, bi se, namesto na Ravnah, moralo zapisati na Ravniku.

Domobranci v boju proti narodnoosvobodilnemu boju. Pri opisovanju dogodkov, ki jih je zagrešila črna roka ni jasno, koliko je bilo načrtovanih žrtev. Težko je tudi verjetno, da je bil Anton Petkovšek na begu pred domobranci zadet malo nad srcem.

Usode. Avtor NOB Logatca Kebe navaja na str. 167, da je med drugo svetovno vojno med žrtvami protikomunističnega boja padel tudi neki Požek, ne navaja pa nobenih drugih podatkov. Tako ne vemo, če je Požek isti domobranec, ki ima grob na dolnelogaškem pokopališču in na čigar spomeniku so razvidni tudi njegovi osebni podatki, tudi podatek, da je padel kot domobranec na Kalcah. – Ko sem se v letu 1966 slučajno srečal na skupščini socialnega zavarovanja z njegovim bratom, je ta še vedno taval v negotovosti glede bratove smrti. Nobenih posebnih podatkov dotle ni dobil. Pripovedoval pa je, kako je brat hodil v gimnazijo in nato odšel v partizane. V partizanih naj bi postal že politični komisar. V spopadu na Blokah pa so vsi videli, da ga je pokosil domobranski mitraljez. Zato je mati po vojni uveljavila pokojnino po sinu, doma iz Bele krajine. Nekdo pa je kasneje opazil njegov nagrobnik v Logatcu in mati je bila ob pokojnino. Tudi nekdanja skupščina občine Logatec je prejela dopis, v katerem so spraševali o navedenem primeru in uradno so dejstva potrdili. Takšnih in podobnih usod je bilo kar veliko. Ta pa je zanimiva, ker Kebe ne opisuje, kdo je bil navedeni domobranec; čez čas bi lahko menili, da je bil Logačan.

In tako dalje...

V novi Jugoslaviji. Zadnjih poglavij Švajncercjeve knjige

posebej ne komentiram. Škoda pa je, tako samo za primer, da ni naveden pomemben dogovor o gradnji Valkartona. Ta dogovor so sklenili predsednik skupščine občine Vinko Haložan, Anton Antičević, direktor KLI, in Anton Petkovšek, direktor Slovenijalesa. Ta dogovor je zagotovil investitorju zemljišče za tovarno in devize za najem in odplačevanje deviznega kredita. Ko ne bi bil dogovor podpisan, ne bi bilo Valkartona v Logatcu. Iz dokumentacije je razvidno, da je bilo podjetje KLI Logatec »tihi družabnik« investitorja Slovenijalesa. Takšnih dejstev, ki bi pomembno dopolnjevale Švajncerjevo zgodovino, pa je kar še nekaj...

Za konec

Skratka, delo Janeza Švajncerja je vredno temeljitega pregleda, saj gre za logaško zgodovino. Pri tem, če citiram samega avtorja, ni mogoče vedeti, ali se je zgodilo samo to, kar je navedeno, in ne, ali se je vse tudi zares zgodilo in samo tako, kot je bilo zapisano v raznih virih in literaturi. Kljub vsemu pa avtorju iskrene čestitke za opravljeno delo in trud, da bi nam približal zgodovino Logatca.

Albin Čuk

Letošnje Februarsko priznanje za izjemne dosežke na področju kulture prejme

Primož Godina.

Ljubezen je več kot samo beseda

Ob koncertnem večeru *Pusti soncu v srce* v logaškem Narodnem domu 28. decembra

O naslovni temi so nas ne le prepričevali, marveč prepričali s pesmijo, z iskrenim nastopom in veseljem do življenja in tega, kar delajo. In besedilo, ki ga je pripravila **Branka Novak**, je bilo interpretacija tudi »naše mladosti«; v resnici pa misel teh naših mladih, ki so na odru na tako poseben način zaželeli srečo v novem letu, da vtis še danes živi v spominu vseh, ki so dodobra napolnili veliko dvorano logaškega Narodnega doma. »Radi nas imejte take, kot smo,« je bilo slišati iz ust odlično pripravljenih »predic besedila« **Danaje Kek** in **Tine Rupnik**. »In mi vas, odrasle, imamo tako zelo radi, ter vemo, kako nas imate radi vi,« sta nam položili na srce to vodenje »predici«; na poseben način pa tudi **Jurij Švajncer** in **Nina Rupnik**, ki je v kretnjah gluhonemih bila enako prepričljiva.

Seveda, pa sta besedni del podkrepila sproščeni nastop **Mladinskega pevskega zbora OŠ Tabor** in zborovodja **Zdravko Novak** z novoletnim izborom prirejenih skladb, ki jih imajo mladi danes radi, od Kreslina do Čukov, pa tudi slovenskih »evergreenov« kot, na primer, Dan ljubezni in brezmejno večnih kot *White Christmas* (Bel božič). Z zvesto podporo **Vinka Kralja** na harmoniki in klavirju, **Bojana Šena** na kitari, **Vida Sarka** na basovski kitari in **Janje Nagode** na klavirju zbor ni imel težav

Tako veliko srce so nam odklenili mladi pevci.

Foto: P. Sark

z intonacijo. K temu pa so pripomogle tudi solistične gostje, članice **ŽePZ KD Tabor Urška** in **Katja Nagode**, **Ana in Špela Kavčič** ter **Karmen Kunc**. Veliko srce, ki je po scenski zamisli **Janje Brodar** in **Gorana Rupnika** ob pomoči mojstra luči **Bineta Podržaja** in v režijski zamisli **Branke Novak** sredi odra žarelo rdeče, rumeno, belo in še kako, pač primerno poudarkom pesmi ali besed, nam je poslušalcem zatrjevalo, da smo na odru pravzaprav mi vsi in da prevečkrat pozabljamo, da imamo vsi veliko srce, mnogokrat

zaklenjeno s preveč ključi.

Tega večera so nam mladi srce odklenili. S ključem iskrenosti in ljubezni, ki odklepa tudi njihova srca, v katera smo prav tako vstopili vsi. Simbolično so nam ta stik ponazorili z drobnimi darili, ki so jih tokrat mladi dali nam, odraslim v dvorani. V spomin, da bi ne pozabili, kako in zakaj nas imajo naši otroci radi, in da bi enako ne pozabili, kako naši otroci vedo, da jih imamo radi tudi mi.

Kras

Za služenje pomoči potrebnim

Začetek novega leta je lahko tudi začetek novega in boljšega življenja; tako so januarski dnevi polni optimizma in dobre volje. Tako se je začelo tudi novo leto odraslih skavtov Slovenije. Kakih sedemdeset odraslih in otrok iz različnih krajev Slovenije – tudi iz Logatca – se je zbralo v Kančevcih v Prekmurju, blizu Moravskih toplic.

Skavtski zabavni utrinek.

Foto: D. Malavašič

Tam so v drugem januarskem vikendu razmišljali o služenju. Poleg obveznega orientacijskega pohoda, zabavnih iger, prepevanja in druženja so sledili vprašanja: »Kakšne priložnosti vidimo za služenje odraslih skavtov?« Odgovore so različne skupine poiskale po metodi »odprtega prostora«, ki ga je vodil Aleš Čerin. Ponudile so se številni načini pomoči: ljudem v raznih nesrečah, ljudem s posebnimi potrebami, pri delu ob zaupnem telefonu, pri vzgoji mladih za služenje, pri delu v župniji, pri pripravi naravoslovne poti za osebe s posebnimi potrebami... Skratka, pravi skavti so vedno na pravem mestu in ob pravem času – za pomoč.

Vse to je ob koncu druženja odzvanjalo v glavah skavtov, ki so si obljubili ponovno snidenje poleti, ko bo vseslovenski tabor, ki bo še poglobljal in udeleževal ideje iz Kančevcev.

NevMa

Pozdravili so luč miru iz betlehema

Logaški skavti so luč miru iz Betlehema prinesli na trg pred cerkvijo sv. Nikolaja v Dol. Logatcu 18. decembra. Pozdravili so jo s kratko slovesnostjo, na kateri so prepevali, igrali in predstavili gesla – sporočila, ki jih je zadnjih trinajst let prinašala ta luč. Nato so prebrali letošnjo poslanico, sporočilo, ki vabi vsakega človeka, da razmisli o sebi, da poišče smisel svojega bivanja.

Predaja Betlehemske luči.

Foto: D. Malavašič

Z geslom 2004: PRIDI K SEBI! je poslanica vabila vsakogar, da naj odpotuje daleč, dlje kot po navadi, in naj pride k sebi. Naj poišče odgovore na vprašanja: Kdo sploh smo? Zakaj smo tu? Kaj bi radi? Nas ima kdo zares rad?

Po končani prireditvi so skavti vsem obiskovalcem prijazno razdelili plamen. V naslednjih dneh pa so ga s sporočilom poslanice ponesli še na različne konce naše občine.

NevMa

Očarana srca

V prazničnem prednovoletnem tednu je božična pesem odmevala vsepovsod; na ulicah, po cerkvah pa tudi v radijskih in televizijskih programih je bilo slišati vse mogoče priredbe in izvedbe poskočnih (predvsem tujih) božičnih skladb.

Meni je pri srcu tista nežnejša, ki zapoje ob jaslicah. Tako je bilo moč slišati v romarski cerkvi sv. Marije na skalci v Spodnji Idriji, kjer so 29. decembra gostovali logaški pevci Otroškega in Mladinskega zbora sv. Nikolaja pod vodstvom Marjana Grdadolnika. Na povabilo tamkajšnjega župnika Franca Kavčiča so pevci skupaj s kvartetom Clarinetissimo zapeli pri večerni sveti maši, po njej pa še na koncertu. V prijetno akustični cerkvi (ravno pravšnji za tak koncert) so najprej zaigrali klarinetisti. V drugem delu so zapeli pevci (bilo jih je prek petdeset) obeh omenjenih zborov nekaj Gačnikovih božičnih. Predstavilo se je kar nekaj solistk ob spremljavi kvarteta klarinetov in orgel. Nastopajočih je bilo sicer več kot obiskovalcev, a prijetno vzdušje, ki so ga pričarali, je odmevalo v srcih vseh.

M.

Nenavadna popotnika

V Logatcu sta se 10. januarja ustavila kaj nenavadna popotnika – Prvemu, Richardu Boisu, katoličanu, idejnemu pobudniku projekta »Skupaj« (Ensemble), ki se je iz upora zoper svet, poln sovraštva, nasilja, vojn in različnih tragedij, nameril prehoditi pot od Jeruzalema do španskega Santiaga de Compostela, se je pridružil musliman Mahdi Alioui

Potem ko sta v Parizu uredila potrebno dokumentacijo, sta oktobra 2003 krenila na pot. Zapustila sta svet ugodja, materialne dobrine, družino, Richard celo lastno podjetje. Oblekla in obula sta se športno, kar sta prejela od različnih sponzorjev in dobrotnikov, si oprtala nahrbtnika in odšla. Peš.

V neki bolnišnici v Palestini sta pustila spalni vreči, ker sta bili pretežki. Drugod sta pustila kaj drugega... Kmalu so se v nahrbtniku znašle le najbolj nujne stvari, med katerimi so kamera, pisalo in zvezek. Na popotovanju sta se popolnoma spremenila. Richard, pred tem »mlačen« kristjan, skavt v mladosti, je spoznal moč vere in molitve. Spoznal je, da ga vodi in varuje vsemogočni Bog, ki mu daje hrano, prenočišče, naproti mu pošilja ljudi, ki ga sprejemajo, ga nasitijo, se z njim in njegovim prijateljem pogovorijo. »Svet je eden in brez meja. Mi pa se kregamo in vojskujemo! Počnemo neumnosti in se uničujemo,« pravi Richard. O

Popotnika med Logatčani.

Foto: D. Malavašič

Sloveniji pa: »Slovenija je lepa. Ljudje so prijazni. Pred dnevi sva prespala v hotelu s petimi zvezdicami. Zastonj. Neverjetno. Bog je vsemogočen. Za vse poskrbi.«

Po prijetnem klepetu sta se popotnika nastanila pri logaškem skavtu Janezu Trčku, drugega dne jima je gostoljubje ponudil Dom Marije in Marte. Nato pa sta jo mahnila proti Italiji.

Doma bosta napisala knjigo in pripravila film. Nato se bosta popeljala po prehojeni poti in pokazala film o svojih nenavadnih doživetjih ter podarila knjigo ljudem, ki so ju sprejeli, jima pomagali. Ob tem pa bosta uresničevala sanje; sanje, ki govorijo o miru, o mladih, ki skupaj, ne glede na narodnost, jezik, vero, slavijo enega in edinega Boga.

NevMa

Sredi zime – pa skoraj štirideset stopinj

Si mislite – da bi bilo sredi zime tako vroče?! Vendar smo se na lastne oči prepričali, da je bila taka vročina na peš romanju k sv. Jakobu v Španiji, o čemer je 14. januarja predaval udeleženec lanskega romanja g. Jože

Stržaj, župnik v Žireh (in na Vrh Svetih Treh Kraljev) in škofjeloški dekan. Predavanje, ki se ga je udeležila tudi Marija logar, ki je v lanskem intervjuju imenitno predstavila romanje v Compostelo, je bilo v dvorani POŠ

Vrh Svetih Treh Kraljev. Uvodoma smo si ogledali nekaj posnetkov z romanja vrhovskih faranov v Olimje in na Svete gore, nato pa nas je predavatelj popeljal v vročo Španijo. Fotografije so bile same po sebi dovolj zgovorne, tudi zares lepe; komentarji so bili zabavni, tako da so prisotni v dvorani dve uri sedeli kot pribiti, občudovali, se hahljali in smejali. Aplavz ob koncu je bil bučen; izraz spoštovanja do celotne ekipe, ki je mesec dni vztrajala na vroči, 800 km dolgi romarski poti.

Po končanem potopisnem predavanju pa sta svojo pot v nekaj besedah predstavila še zakonca Rigelnik, ki sta romala v isti kraj že pred nekaj leti in povabila na slovensko pot sv. Jakoba. Iz dvorane smo hodili nasmejani in polni spoštljivih vtisov. Kdo ve, ali se bo kdo od prisotnih kdaj napotil na takšno romanje?

M.

Božjepotniki.

Karate akademija Pantera

O božično-novoletnem turnirju ter še o čem

Karate akademija Pantera je 18. decembra v telovadnici osnovne šole Ivan Cankar na Vrhniki organizirala Božično-novoletni turnir v karateju za osnovnošolce v notranjski regiji. Učenci so tekmovali v treh disciplinah. Začetniki so se pomerili v karate elementih (KIHON): zgornja blokada, sunek naprej, spodnja blokada ter brca naprej; ostali – barvni pasovi so tekmovali v šolskih katah: heian shodan, heian nidan, heian sandan, heian yondan ter heian godan in v prostem boju. Najboljši rezultati:

Elementi posamično: 1. mesto: Vesna Teja Ristič (OŠ "8 talcev" Logatec), 2. mesto: Luka Lango (OŠ "8 talcev" Logatec), 3. mesto: Domen Novak (OŠ Log-Dragomer).

Šolske kate posamično: 1. mesto: Alen Zrimšek (OŠ "8 talcev" Logatec), 2. mesto: Aleksander Djuran (OŠ "8 talcev" Logatec), 3. mesto:

Matej Mikanec (OŠ "8 talcev" Logatec)

Borbe posamično: 1. mesto: Marko Novak (OŠ Log-Dragomer), 2. mesto: Matej Mikanec (OŠ "8 talcev" Logatec), 3. mesto: Blaž Škrli (OŠ "8 talcev" Logatec)

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil staršem ter našim najboljšim učencem in inštruktorjem-pripravnikom za pomoč na tekmi: Aljošu Kramarju, Mohorju Nartniku, Nini in Eriku Hudniku ter trenerjem Savate zveze Slovenije pri organizacijskih zadevah.

Poleg tekmovalja v karateju za osnovnošolce je potekalo tudi Državno prvenstvo v savateju, ki je postreglo z atraktivnimi borbami vseh članov. Bila je to prva tekma v šolskem letu 2004/2005; naslednjo tekmo nameravamo organizirati februarja 2005.

Od 20. februarja do 5. marca bo spomladanski vpis za vse, ki želite spoznati skrivnosti borilnih veščin. Vse informacije o vpisu lahko dobite na GSM: 031-641-200, Boris, ali na e-mailu: borispecek@yahoo.com. Vabim vas tudi, da si ogledate našo novo spletno stran: karate-sola-pantera.cobithost.net oziroma, da si pridete ogledat naše treninge ali se udeležite prvega brezplačnega treninga. Urniki naših treningov: OŠ Log-Dragomer (mala telovadnica v prvem nadstropju); ob torkih in četrtek od 17. do 18. ure (začetniška in nadaljevalna skupina), OŠ "8 talcev" Logatec: ob ponedeljkih od 15.30 do 16.30 (nadaljevalna skupina), od 16.30 do 17.30 (začetniška skupina) in ob petkih od 15. – 16. ure (nadaljevalna skupina) ter od 16. do 17. ure (začetniška skupina).

Boris Peček

Uspešni odmevi NTK Logatec

Z 2. Odprtega turnirja za kadete in kadetinja

Oba turnirja sta se odvila 11. decembra 2004.

Kadetinja so se udeležile turnirja v Novi Gorici, kjer je nastopilo 56 tekmovalk iz vse Slovenije. Logaške barve so zastopale štiri kadetinja in so dosegle naslednje rezultate: Ana Verdinek – 3. mesto; Lea Iazar, Tamara Novak in Sanja Smiljanič pa 9.-16. mesto.

Ekipno tretje v državi.

Kadeti pa so se pomerili v Preserju. Tu je tekmovalo 74 kadetov prav tako iz vse Slovenije. Za Logaški klub so tekmovali en kadet in trije mlajši kadeti: **Rok Družina, Andrej kek, Blaž Bončina in Miha Žigon**, ki so osvojili 17.-32. mesto.

1. TOP-12 Slovenije za mladinke

Mladinke so se na TOP-12 RS pomerile 18. decembra 2004 v Ljubljani. Med logaškimi tekmovalkami sta se najbolje uvrstili **Ana Verdinek** na 5. mesto v drugi skupini in **Nina Špruk** na 4. mesto v tretji skupini.

3. Pregledni turnir MRNTZ za učence in učenke

Na 3. Preglednem turnirju MRNTZ za učence in učenke od 1. do 8. razreda na Jesenicah je 19. decembra 2004 nastopilo 174 igralcev in igralk iz 18 klubov: Logaške barve je zastopalo 18 tekmovalk in tekmovalcev, ki so se uvrstili: Nina Zupančič 2. mesto med učenkami 3.-4. razreda, Nejc Gutnik 2. mesto med učenci 3.-4. razreda, Anže Vrbl 3. mesto med učenci 3.-4. razreda, **Blaž Bončina 1. mesto** med učenci 5.-6. razreda, Andrej Kek 3. mesto med učenci 7.-8. razreda, **Ana Verdinek 1. mesto** med učenkami 7.-8. razreda, Sanja Smiljanič 3. mesto med učenkami 7.-8. razreda.

14. ekipno državno prvenstvo za mladinke

V Murski Soboti se je 8. in 9. januarja 2005 odvijalo

14. ekipno državno prvenstvo za mladinke. Pod vodstvom trenerja Darka Maliča so mladinke NTK Logatec v postavi: Nina Špruk, Tamara Novak, Ana Verdinek in Sanja Smiljanič osvojile odlično šesto mesto.

Kadetinje pa tretje v državi

Na Muti je bilo 22. in 23. januarja 14. ekipno državno prvenstvo Slovenije v namiznem tenisu. Naše kadetinje so v postavi **Lea Lazar, Tamara Novak, Ana Verdinek in Sanja Smiljanič** pod vodstvom trenerja Darka Maliča osvojile tretje mesto.

J. Bončina Prvi z leve Blaž Bončina, zmagovalec med učenci 5. - 6. r.

Tudi tekači uspešno tekmujejo

Na mladinskih igrah Alpe-Jadran. Med 18. in 20. januarjem je kot članica slovenske ekipe nastopila na mladinskih igrah Alpe-Jadran v Campriju v Švici tudi Ana. Na individualni tekmi na 5 km klasično v skupinskem štartu je Ana z leto starejšimi tekmovalkami osvojila kot najboljša Slovenka – 4. mesto. Naslednji dan so dekleta v štafeti prav tako osvojile 4. mesto.

Svetovni pokal v biatlonu. Na tekmovalstvu za svetovni pokal v Anterselvi v Italiji 21. januarja je v posamičnem sprintu nastopil tudi novi biatlonec Vasja Rupnik in s 73. mestom dosegel najboljšo moško uvrstitev

dneva. Dober je bil v teku, pri streljanju pa je zgrešil kar 5 tarč. Na nasledovalno tekmo se ni uvrstil.

Slovenski pokal na Pokljuki. Ob prazniku teka na smučeh za osnovnošolsko mladino je 21. januarja potekalo tekmovalstvo za slovenski pokal v smučarskih tekih. Nastopili so tekmovalci, ki niso uspeli odpotovati na FIS tekmo Trofeo Topolino. In rezultati tekačev Valkartona? – Med starejšimi dečki: 1. Rok Tršar, 2. Anže Rupnik... 5. Juš Oblak, med starejšimi deklicami: 8. Uta Malnar, med mlajšimi deklicami: 4. Patricija Pellis, 5. Špela Molk, med mlajšimi dečki: 6. Patrick Rupnik, 8. Miha Šimenc.

Trofeja Topolino. Na tradicionalno FIS tekmovalstvo za mlade Trofeo Topolino v Vall di Fiemme v Italiji je odpotovalo tudi 8 logaških tekačev, ki so se odlično merili z vrstniki srednje Evrope. Od petih slovenskih kolajn so Logatčani osvojili kar štiri. V kategoriji starejših dečkov so prismočali v cilj: 1. Matej Šimenc, 2. Kristian Peklaj, 3. Boštjan Klavžar... 9. Martin Rupnik. Med starejšimi deklicami je Katarina Bešvir dosegla 33. mesto; med mlajšimi dečki se je Matjaž Gorjan uvrstil na 3. mesto, med mlajšimi deklicami pa je bila 7. Ema Likar, 8. pa Eva Sever Rus.

Na elitnem Dolomitskem šprintu. Zaradi pomanjkanja tekem za starejše kategorije sta se Jure Tršar in Miha Prevec odpravila na dvodnevno tekmovalstvo v avstrijski Lienzi. Petek zvečer sta nastopila v elitnem šprintu (Dolomiten-sprint) po osrednji ulici v Lienzi v družini 25 izvrstnih smučarskih tekačev. Miha Prevec je bil na dobri poti, da se uvrsti v polfinale, a je po vodstvu na polovici proge v ovinku nesrečno padel. Tako sta se naša tekmovalca uvrstila na 19. in 25. mesto. – Naslednjega dne sta oba naša tekača nastopila tudi na maratonu 30 km (Dolomitenlauf Klassik), ki šteje tudi v serijo Euroloppet; Jure Tršar se je uvrstil na odlično 4. mesto, Miha Prevec pa na 14. mesto.

Slovenski pokal v biatlonu. Na Pokljuki je bilo 23. januarja tekmovalstvo za slovenski pokal v biatlonu z zračno puško za dečke na 5 km. Med starejšimi dečki se je naš David Kunc uvrstil na 3. mesto.

Tomo Uršič

David Kunc na treningu.

Smučarji dobro pripravljeni na tekmovalno sezono

S Preglednega tekmo- vanja

V začetku decembra je bilo na Pokljuki pregledno tekmovanje smučarjev tekačev v organizaciji SZS-Nordijske discipline. Tekači STK Valkarton Logatec so na tekmovanju z uvrstitvami pokazali, da so na sezono dobro pripravljeni, saj so se odlično

uvrstili.

Med mladinci letnika 78 in mlajši na 10 km v klasični tehniki si je **Blaž Bešvir** prismočal 5. mesto. Med fanti na 10 km v klasični tehniki pa so se uvrstili: **Vasja Rupnik** – 1. mesto, Darjan Brus – 4. mesto, Jure Tršar – 5. mesto, Luka Božič – 9. mesto, Blaž Bešvir – 13. mesto, Miha Prevec – 18. mesto.

Med mladinkami letnika 87 in mlajše na 5 km v klasični tehniki je bila najbolje uvrščena **Ana Šimenc** – 1. mesto; med dekleti na 5 km v klasični tehniki pa se je Ana Šimenc uvrstila na 6. mesto.

Slovenski pokal – Pokljuka 2004

Na Pokljuki so se slovenski smučarski tekači 19. decembra 2004 pomerili v tekmi za Slovenski pokal. Smučarji TSK Logatec so v pokalni tekmi dosegli prav lepe rezultate.

Med mlajšimi mladinkami na 5 km je prva prismočala na cilj **Ana Šimenc** (17:45.0), 11. je bila Katarina Bešvir, 12. Ema Likar, 13. Eva Sever Rus.

Med mladinci na 7,5 km so se uvrstili: 5. **Matej Šimenc** (24:17.4), 6. Boštjan Klavžar, 7. Kristian Peklaj, 9. Martin Rupnik, 12. David Kunc.

Med starejšimi mladinci na 7,5 km si je prvo mesto prismočal **Blaž Bešvir** (23:01.8); med člani na 10 km pa je skoz cilj odsmučal drugi **Jure Tršar** (29:47.2), takoj za njim pa Luka Božič.

Strel

Ana Šimenc po zmagi za slovenski pokal.

Po poti Cankarjevega bataljona

Logaški planinci so se 8. januarja letos zvečer odpeljali z Oblakovim avtobusom prek Črnega Vrha nad Polhovim Gradcem do Pasje ravni. Od tod so odšli v planinski opremi do turistične kmetije Pri Koširju (860 m). Tam so plačali štartnino, se okrepčali ob klepetu s prijatelji; opolnoči pa je 390 prijavljenih odšlo na 26. spominski planinski pohod po poti Cankarjevega bataljona proti Dražgošam.

Noč na nedeljo je bila temna, zamegljena z nekaj snežne odeje po tleh. S prižganimi čelnimi svetilkami so si pohodniki svetili po poti čez Svetega Petra hrib, Zrimec v Poljanski dolini (353 m) do Breznice (780 m), kjer so se okrog štirih zjutraj nekoliko odpočili ob čaju in hrani iz nahrbtnika. Ker so bile asfaltne poti dokaj spolzke, je bilo kar nekaj padcev.

Ob polpetih pa so pohodniki krenili prek Sv. Tomaža (666 m) v Praprotno v Selški dolini, dalje skoz Ševlje (405 m) v Zabrekve (835 m), kamor so prispeli okrog osmih v jutranjem svitu. Po krajšem počitku in okrepčilu iz nahrbtnika so nadaljevali pot do Dražgoš (830 m); tja so

prispeli po kakih 10 urah sredi dopoldneva. Pri tamkajšnji šoli so jim potrdili izkanice pohoda, jim postregli s čajem in fižolom.

Opoldne je bila ob spomeniku dražgoškim žrtvam iz leta 1942 proslava, ki se je je udeležilo kakih 7000 ljudi. Okrog dveh popoldne so se logaški planinci odpeljali iz oblačnih Dražgoš proti Logatcu.

Marinka Petkovšek

**Obogatite občinsko glasilo tudi s svojimi
sporočili in s svojimi mnenji!**

S primernimi smučmi k učiteljem smučanja

Področno združenje učiteljev in trenerjev smučanja Logatec (PZUTS) je 3. decembra v avli šole 8 »talcev« organiziralo tradicionalni smučarski sejem kot uvod v letošnjo smučarsko sezono. Smučarski sejem prenekateremu omogoči izmenjavo opreme po še dostopnih cenah. V ta namen je na sejmu organizirana komisijska prodaja rabljene smučarske opreme, drsalk in rolerjev, pri gostujočih trgovinah pa je bilo mogoče kupiti tudi novo smučarsko opremo in čelade, saj novi Zakon o varnosti na smučiščih predpisuje obvezno nošenje čelade pri otrocih, mlajših od 12 let. Za popestritev sejemskega dogajanja je bil tudi to pot organiziran srečelov, na katerem je vsaka srečka – zadela.

Predsednik združenja Lovro Čuden je ugotavljal, da je smučarski sejem lepo uspel kljub pomanjkanju snega.

Na sejmu je bilo prav živo.

Izkupiček iz sejemske dejavnosti je že vsa leta namenjen izključno vzgoji, izobraževanju in izpopolnjevanju smučarskih strokovnih kadrov v občini Logatec in okolici. Vzgoja kadrov lepo uspeva, saj je PZUTS na 3. mestu v Sloveniji, za kar je tudi prejel posebno plaketo Smučarske Zveze Slovenije. V naslednjem štiriletnem mandatu ima novi izvršilni odbor PZUTS smeje plane. Zaradi velikega zanimanja obiskovalcev smučišč in tekaških smučin želi okrepiti svojo izobrazbeno strukturo tudi na področju deskanja in teka na smučeh. Ob ugodnih snežnih razmerah bo združenje organiziralo šolo smučanja ob vikendih in v času šolskih počitnic (predvsem za šoloobvezne otroke) na Sekirici in na Lomeh pri Črnem Vrhu nad Idrijo. Učitelji smučanja PZUTS aktivno delujejo tudi v smučarskih klubih Logatec, Vrhnika in Kovk-Rovte, v VVZ Logatec, pri KLS Logatec; na voljo pa so tudi osnovnim šolam pri izvedbi športnih dni in zimovanj.

Ob tej priložnosti poziva združenje vse, ki se želijo naučiti smučati ali izpopolniti svoje znanje v smučanju, ne glede na leta, da poiščejo učitelje smučanja na smučiščih na Sekirici in na Lomeh pri Črnem Vrhu nad Idrijo. Učitelji so oblečeni v razpoznavna oblačila združenja; njihove storitve so po ugodnih cenah. Ustrezne informacije lahko dobite na prodajnih mestih smučarskih kart na obeh smučiščih ali pri Mateju Nagodetu (031 – 778 690) v popoldanskih urah in ob ugodnih snežnih razmerah.

PZUTS Logatec

S športne poti po otoku La Reunion

Med 13. in 19. oktobrom 2004 je na francoskem otoku La Reunion pri Madagaskarju potekalo svetovno prvenstvo v Canne de combat, ki ga je organizirala mednarodna Savate zveza (Federation Internationale de Savate), katere članica je tudi Savate zveza Slovenije, ki ima svoj sedež v Logatcu, in je članica Olimpijskega komiteja Slovenije

Tekmovanje v mečevanju z leseno palico – Canne de combat – se je odvijalo na francoskem otoku Reunion, ki leži med nekaj sto kilometrov oddaljenim Madagaskarjem in Mauritiusom ter Sejšeli. Na tekmovanju so sodelovale države z več kontinentov, med njimi so kvalitetno najbolj izstopali tekmovalci iz Francije ter otoka Reunion.

In na otoku Reunion ima človek kaj videti. Kljub majhnosti (počez kakih 100 kilometrov) je ta otok bolj raznolik kot Slovenija. Zaradi svoje lege v subtropskem pasu ga stalno oblivajo vlažni pasatni vetrovi iznad ekvatorja. Zaradi tega ima zahodni del otoka skoraj vsak dan dež; v soteski Takamaka so izračunali padavinski svetovni rekord. Ker pa je otok tudi zelo visok (najvišji vrh Piton de neige meri celo nekaj nad 3100 m nadmorske višine), ostaja vzhodni del otoka stalno obsijan s soncem in temu primerno bolj suh.

V bujni tropski vegetaciji rastejo kokos, banane, vanilija, sladkorni trs, ki je bil v preteklosti še veliko pomembnejši za gospodarstvo otoka in Francije kot dandanes. Temperatura je res prijetna; dnevne temperature

se v oktobru ne dvignejo dosti čez 30°C, nočne pa ne padejo pod 20°C. Drugače je v gorah, kjer so zime snežne. Na skrajnem južnem delu otoka je še vedno aktiven vulkan; zadnji močnejši izbruh je bil v začetku lanskega septembra. V času našega tamkajšnjega bivanja je bila lava iz ognjenika na nekaterih mestih še vedno topla.

Ja, kakšni so pa ljudje, boste vprašali. No, to je zares zanimivo vprašanje. Zaradi svoje zgodovinsko strateške lege se je velika večina morjeplovcev z vzhoda ustavljala na otoku, da so se oskrbeli z vodo in hrano, preden so se pluli naprej okrog Rta Dobrega upanja na skrajnem jugu afriške celine; enako so ravnali tisti z zahoda, preden so odpluli preko Indijskega oceana. Zadelj tega je populacija rasno in etnično zelo pisana. Tu živijo potomci Indijcev, Arabcev, črncev, Kitajcev, Evropejcev. Seveda, so prisotne tudi vse mogoče rasne in etnične mešanice.

Po dveh dneh turističnih ogledov smo poleteli proti Parizu in od tam domov.

Janez Obreza, mag. farm.,
za Savate zvezo Slovenije

Ob novem letu na Kum

Drugi dan novega leta se je večja skupina logaških planincev odpeljala s štirimi avtomobili na 23. novoletni pohod na Kum. Iz Trbovelj so po plačani štartnini za pohod, ki ga organizira PD Kum, nekateri odšli po lokalni cesti (3 ure) skozi Dobovec, mimo smučarskega središča Trotovník, turističnega naselja Lontovž, nekateri pa po planinski poti (3 ure in pol) čez Završje in Čebulovo dolino. Pot je bila rahlo zasnežena. Nebo se je jasnilo in izpod vrha Kuma so se že kazale Kamniške Alpe. Pred planinci sta stala RTV stolp in srednjeveška cerkev sv. Neže. Močnemu vetru so se prepoteni pohodniki umaknili v Planinski dom (1211 m), kjer so se odpočili, se vpisali v knjigo gostov, si žigosali pohodniške kartončke; okrepčali pa so se kar na soncu pred domom, od koder je bil lep razgled na Kopitnik, Veliko Kozje, Lisco, Bohor, Gorjance, Kočevski Rog, Snežnik, Javornike, Nanos, Julijce s Triglavom, pred njimi še na Polhograjsko hribovje in Škofjeloško pogorje, dalje na Karavanke, Kamniške Alpe, Posavsko hribovje, Raduho, Uršljo goro in Boč.

Na Kumu. Foto: Z. Petrovič

Po daljšem počitku in uživanju ob lepem razgledu, ki ga doslej planinci na novoletnem pohodu še niso bili deležni, ter ob klepetu s prijatelji in znanci, so se vrnili v Trbovlje. Pozno popoldne so se srečno pripeljali v sončen, a rahlo s snegom pobeljen Logatec.

Marinka Petkovšek

Zimski pohod na Javornik

Pod vodstvom Jerneja Rusa so se logaški planinci 19. decembra odpeljali z Oblakovim avtobusom do Črnega Vrha nad Idrijo. Od tod so se čez Šajsko ravan po markirani poti odpravili na 26. zimski pohod na Javornik (1240 m), kamor so prispeli po slabih dveh urah hoda. Z razglednega stolpa so bili vidni Julijci s Triglavom, Karavanke s Stolum ter Kamniško-Savijske Alpe, nedaleč tudi Idrijsko hribovje, obsežni gozdovi Hrušice pa Notranjsko hribovje, Porezen, Škofjeloško pogorje z Blegošem, Polhograjsko hribovje s Tošcem in Grmado in proti zahodu morje; Ljubljanska kotlina pa je bila v megli.

Pred smučarsko brunarico na Javorniku.

Foto: Z. Petrovič

Pred Pirnatovo kočo (1156) in v njej je bilo živo. Potrdili so kartonček pohoda v spomin na 23. december 1943, ko je pri Škvarču ugasnilo življenje 47 borcev III. bataljona Gradnikove brigade. Po krajšem počitku je 25-članska družina dospela najprej do brunarice ob smučišču, kjer se je preoblekla, odpočila in malicala, nato je opoldne po slabih dveh urah mimo Vodic po gozdni poti prispela k »Stari pošti« na Hrušici.

Ob treh popoldne so se planinci odpeljali z Oblakovim avtobusom proti domu.

M.P.

Na Tisje

Manjša skupina planincev se je 12. decembra z jutranjim vlakom odpeljala iz Logatca proti Litiji, kjer je bil pri Plečnikovem spomeniku NOB start za planinski pohod. Po plačani štartnini, namenjeni za stroške pohoda, tudi za čaj, so se planinci odpravili proti slemenu nad Jablaniškim potokom. Pri kapelici nad Bajernikom so prečkali cesto Šmartno-Cerovica, se dvignili do Jelše ter skozi naselja Rodni Vrh, Bič in Liberga po dveh urah hoda prispeli na Tisje, kjer so jim potrdili pohodni kartonček. Tam so se preoblekli, pomalicali in pokramljali s prijatelji in znanci. Ob enastih je bila krajša slovesnost pohoda, ki je bil že štiriindvajsetič posvečen obletnici bitke II. Štajerskega bataljona na Tisju

24. decembra 1941.

Pohod se je nato nadaljeval prek Južnega vrha, na katerem stoji prva zasebna cerkva na Slovenskem. V lepem in dokaj sončnem vremenu je pogled segel do Gorjancev, Snežnika, Julijskih Alp s Triglavom, do Kamniških planin. Od tod so planinci nadaljevali pot skozi Razbur in čez Višnji Grm do vinogradov v Jagodniku. Po dveh urah hoje so prispeli do združnega doma v Veliki Kostrevnici, kjer se je pohod končal. Po potrditvi kartončka in malici so se z avtobusom odpeljali do Litije, od tod pa proti Logatcu, kamor so prispeli sredi popoldneva.

Marinka Petkovšek

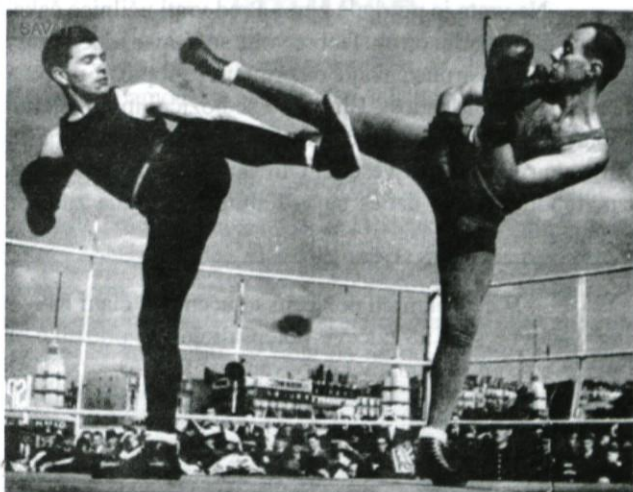
Klub borilnih veščin v novi sezoni

V decembru so na treningih v Logatcu in Hotedršici potekale priprave na državno prvenstvo v disciplini Savate Assault, ki je potekalo 18. decembra na Vrhniki. Tam so ločeno nastopili začetniki in izkušenejši tekmovalci v različnih kategorijah iz vseh klubov, včlanjenih v Savate zvezo Slovenije. Iz KBV Logatec se je tekmovalca udeležilo osem tekmovalcev. Trenerji smo bili s tekmovalcem ter prikazanim znanjem naših mladih članov zelo zadovoljni, saj je bila tekma za večino od njih prva borilna izkušnja na takšni ravni tekmovalca. V februarju bo v Borovnici prvo letošnje državno prvenstvo v disciplini Savate Assault. Do takrat bomo na naših treningih še povečali pripravljenost naših mladih članov.

Sicer pa je naš šolski program savateja-francoskega boksa razdeljen tako kot pri karateju na šolske stopnje, le da pri francoskem boksu zaradi drugačne opreme ne uporabljamo za stopnje ime pas temveč rokavica. Šolski program traja 4 leta, v tem času naši člani napredujejo preko modre, zelene, rdeče, bele, do rumene rokavice. Vsaka barva-stopnja je razdeljena na 3 podstopnje.

Pri začetnih barvah-stopnjah imamo tako vsaka dva meseca organizirano testiranje za potrditev znanja, pridobljenega skozi dvomesečni predpisani program treningov. Z opravljenim izpitom člani napredujejo v višjo podstopnjo določene rokavice.

Prvo mojstrsko stopnjo-srebrno rokavico (Gant d'argent premier degré) doseže član po opravljenem programu in izpitu; mojstrske stopnje dodeljuje pristojna komisija Savate zveze Slovenije. Opravljene stopnje-rokavice se ujemajo s pasovi v kickboxingu: modra rokavica-rumeni pas, zelena rokavica-oranžni pas, rdeča rokavica-zeleni pas, bela rokavica-modri pas, rumena rokavica-rjavi

Savate v Franciji z začetka 20. stoletja.

pas, srebrna rokavica-črni pas, mojstrska stopnja.

Na treningih v Logatcu in Hotedršici bomo v mesecu februarju poleg kickboxinga in karateja zopet pričeli z novim začetniškim tečajem savateja-francoskega boksa, ki zaradi svoje dolge evropske tradicije tudi pri nas vedno bolj pridobiva na veljavi. Treninge vodijo trenerji, ki jim daje licenco Fakulteta za šport ter nacionalna panožna zveza.

Naše treninge si lahko ogledate v Logatcu vsak torek in četrtek od 18.30 do 20. ure v malem vadbenem prostoru nove telovadnice ter v Hotedršici vsak torek in četrtek od 20.15 do 21.45 v avli osnovne šole.

Več informacij dobite na tel.št. 041-373-240 ali 031-302-130 ter na spletnih straneh kluba www.kbvl-klub.si.

Žiga Merlak

Šolski odmevi

Toliko prazničnega druženja

Decembrski utrip na podružnični šoli Vrh Svetih Treh Kraljev je bil živahen.

Da sta se ogrela duša in telo.

Veliko prijetnih trenutkov smo preživeli ob pričakovanju božiča. V začetku meseca nas je obiskal Miklavž; otroci so z učiteljico Jasmino pripravili igrice o Srečnem ježku, z učiteljico Petro so prepevali zbranim otrokom in staršem, ki so se zbrali v dvorani šole, predvsem pa Miklavžu v pozdrav.

Sredi meseca smo na šoli pripravili »dan odprtih vrat« in k dopoldanskemu delu povabili starše. Zadovoljni starši, otroci in učiteljice smo se dogovorili, da podobne skupne dneve še pripravimo. Predzadnji decembrski teden smo okrasili šolo; pripravili smo jaslice, okrasili smrečico, z učiteljico Marijo smo izdelali medene srčke in si voščili ob prihajajočih praznikih.

Obljubo o druženju otrok, staršev in učiteljic pa smo držali. In ker so za predzadnjo januarsko soboto napovedovali lepo vreme, smo se odločili, da se skupaj odpravimo na sosednji hrib, na Goli vrh, ki gleda na Vrh Sv. Treh Kraljev.

Mihaela

Decembrska pravljica

Na vrata je potrkala zima. Pred vrati učilnice čaka skupina nasmejanih otrok. Dobro volje so in niso videti prav nič utrujeni. Nestrpno čakajo, da primejo za čopič. V njihova srca se je naselila radost. Bližali so se božični in novoletni prazniki: čarobni čas, ko drug drugemu zaželimo, da bi našli čim več priložnosti za veselje. Otroška ustvarjalnost me je vzpodbudila, da bo danes na voščilnicah izrisana zimska pravljica.

V četrtek pred božičem so učenci – člani RK iz Osnovne šole »8 talcev« polepšali dan in praznike starostnikom iz Doma v Grapovčniku.

Voščila Božičkov.

Najprej so nastopili kot koledniki s priložnostnimi koledniškimi sporočili. Temu je sledilo nekaj plesnih in instrumentalnih točk. Na koncu pa so z Božičkovimi kapami prav vsem stanovalcem doma stisnili dlan z iskrenimi željami in lepimi viščilnicami.

Tako so zarisali na marsikateri obraz tople nasmehe.

Besedilo in foto Polona Lazar

Koliko starostnikov v Domu bodo danes razveselili z voščilnicami. Ne bojijo se mraza v toplih oblačilih... Pripravljene so s programom pesmi, plesov, iskrenih voščil; otroci z Božičkovimi kapami na glavi so pripravljeni vnesti v srca starostnikov vso toplino.

Decembrska pravljica ima srečen konec: Naj bo leto 2005 radodarno z vsem, kar vas osrečuje.

Zahvala za voščila

Iskrena hvala vsem, ki ste izrazili uredništvu božično-novoletne voščila ob srečanjih ali po pošti in tudi tako priznali, da cenite naše delo.

Poskok – novo športno društvo v Rovtah

V letošnjem šolskem letu je bilo na šoli v Rovtah ustanovljeno športno društvo, imenovano Poskok – po veselih, živahnih ter poskočnih športnikih. Člani društva so vsi učenci naše šole. Šola bo pripravljala različna športna tekmovanja za naše učence. Odvilo se je že tekmovanje na poligonu za učence razredne stopnje. V zimskem času pa bo v telovadnici tekmovanje v odbojki za učence predmetne stopnje; za učence razredne stopnje pa bo tekmovanje v igri med dvema ognjema.

Vsem učencem šole pa bo namenjeno že tradicionalno – 10. po vrsti – tekmovanje v stoji na rokah. Najboljši veleslalomisti pa se bodo udeležili regijskega tekmovanja v veleslalomu. V spomladanskem delu bodo potekali turnirji v malem nogometu, namenjeni vsem učencem. Večina tekmovanj bo v šolski telovadnici, nekatera pa na športnem igrišču Kovk.

Rezultati vseh tekmovanj bodo objavljeni na spletni strani naše šole ter na oglasni deski.

*Petra Bezeljak,
novin. kr., OŠ Rovte*

Božično darilo evropskega poslanca

Lanske jeseni je obiskal šolo Rovte evropski poslanec Lojze Peterle, da bi si ogledal, kaj je zraslo iz temeljnega kamna, ki ga je bil položil pred trinajstimi leti kot prvi predsednik vlade samostojne Republike Slovenije. Z delovnim utripom šole je bil zelo zadovoljen. Ko pa si je ogledal prostore »telovadnice« v Domu krajanov, je ugotovil dokaj nezavidljivo stanje. Obljubil je šoli pomoč.

In res, v dneh pred božičem nas je Lojze Peterle ponovno obiskal in nam ob tej priložnosti izročil ček v vrednosti 1000 evrov za izdelavo plezalne stene v dvorani. Poleg tega je prinesel še veliko knjig z različnih področij in v različnih jezikih; knjige že služijo svojemu namenu.

Učenci in učitelji smo bili obiska Lojzeta Peterleta zelo veseli. Ko bo plezalna stena narejena, bomo evropskega poslanca povabili na otvoritev.

Novinarski krožek, OŠ Rovte

Imeli smo se lepo

V soboto smo se zbrali pri Krištofu. Ko smo bili vsi, smo si voščili dobro jutro in šli skozi gozd do sončne ure. Od tam pa čez Lavrovec na Goli vrh. Na vrhu smo jedli piškote in pili sok. Lepo se je videlo naokoli. Vračali smo se kar čez breg. Ustavili smo se pri Sari. Tam smo pili čaj in jedli sendviče. Igrali smo se na toboganu. Ko smo se vrnili do Krištofa, smo se še fotografirali.

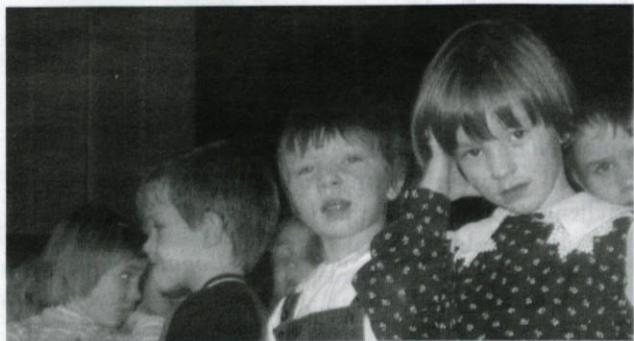
Imeli smo se zares lepo.

*Mitja in Andraž, 2. r.,
POŠ Vrh Sv. Treh Kraljev*

Božičnica z razveseljivim sporočilom

Drobižek iz Miklavževega vrtca nas je 20. decembra povabil v Narodni dom in nam voščil prijetne božične praznike in vse dobro v novem letu z ljubko igrico, razigranimi plesi in predbožičnim petjem kar »ta pravega« zbor.

Pevski zbor Miklavževega vrtca.

Foto: T. Meze

Bilo je lepo, otroško navdušujoče s pomenljivim sporočilom – »naj bi med božičnimi prazniki razveselili vsaj enega od svojih bližnjih«.

mAŠ

Rovtarski šolarji na smučeh

V sklopu športnega krožka, ki ga vodi Ermina Šimenc, imamo letos na šoli v Rovtah tudi športno disciplino smučarskih tekov. V pogovoru nam je voditeljica Šimenčeva pojasnjevala, da so smučarski teki namenjeni učencem od 2. do 5. razreda. Trenutno sodeluje 24 tekačev: deklic in dečkov. Treninki potekajo trikrat tedensko od septembra do junija. Kadar ni snega, imajo vaje v telovadnici in na prostem. V telovadnici potekajo vaje za moč, imitacijske vaje ter razne igre. Na prostem tečejo ter rolajo. Najbolj uživajo med igrimi, v smučanju, še rajši pa igrajo roket na snegu. Udeležili so se že Poključkega šolskega maratona, čaka pa jih državno šolsko prvenstvo.

Sami bodo organizirali šolsko prvenstvo v teku na smučeh. Udeležili se bodo tudi krosa ter pomladnega olimpijskega maratona v Logatcu. Njihova želja je, da bi priredili ali se udeležili tudi tekmovanja na rokah. Nadvse radi pa bi navdušili starše za ta šport.

*Petra Bezeljak,
novin. kr., OŠ Rovte*

Učenec Rok, tudi hišnik

Na šoli Tabor v Gorenjem Logatcu imajo Roka Galjaševiča, učenca svojevrstnih nagnjenj – Preprost fant in vendar drugačen od vseh drugih – Z njim je stekel prav zanimiv pogovor

Kateri razred obiskuješ?

Obiskujem 8.b osemletke.

Kako ti je prišlo na misel, da pomagaš hišniku?

Na misel, da bi pomagal hišniku, mi je prišlo, ko se je začela prenova šole. Takrat sem uvidel, da gospod Francelj, s katerim sva bila že od prej prijatelja, potrebuje pomoč.

Zakaj nosiš delovno haljo?

Delovno haljo nosim zato, da si ne umažem oblačil, pa tudi zato, da me tisti, ki me potrebujejo, prej opazijo.

Ali sploh hodiš k pouku?

K pouku pa še vedno redno hodim.

Kako na to gledajo tvoji starši?

Za moje starše ni to nič nevsakdanjega, kajti tudi doma v svoji delavnici kaj ustvarjam ali pa pomagam sosedom, na primer, tako da jim pokosim travo.

Kaj pa učitelji?

Učitelji so zadovoljni, ker jim pomagam pri vsem, za kar me prosijo.

Ali kdaj zamudiš pouk, ker delaš med odmorom?

Na začetku šolskega leta sem res nekajkrat zamudil k pouku, ker je bilo veliko dela.

Ali te moti, če te otroci kličejo hišnik?

To, da me otroci kličejo hišnik ali pravzaprav »bajtar«, me nič ne moti.

Ali si že dobil kakšno nagrado ali pohvalo zaradi takšnega prizadevanja?

Dobil sem že veliko pohval od učiteljev in knjižno nagrado.

Kakšni so sicer tvoji načrti?

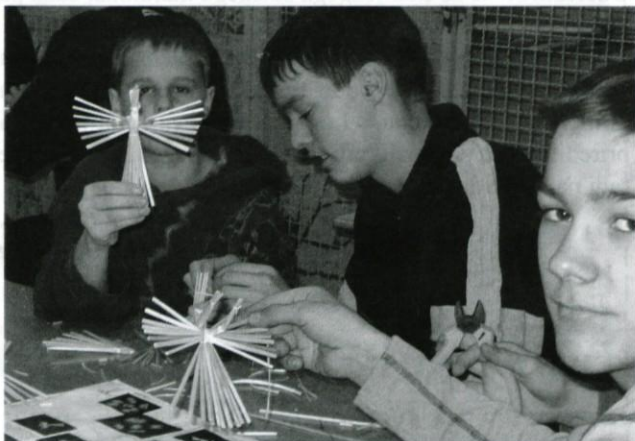
Fant v modri halji.

Še vnaprej bom poskušal pomagati na šoli tistim, ki bodo potrebovali mojo pomoč. Razmišljam pa tudi, da bi se odločil za »poklic« hišnika.

Špela Košak

»Slamnati« kulturni dan

Na šoli Rovte je 9. decembra potekal kulturni dan o dožnjeku – o izdelkih iz slame. Na Notranjskem je to manj znana domača obrt. Vodil ga je Jani Jakob, ki je najprej predstavil zgodovino te lepe prekmurske obrti. Beseda dožnjek izvira iz besedne zveze »do žeti«. Ko so Prekmurci poželi zadnji snop, so iz njega naredili šopek, ki so ga umetelno okraševali – v vsaki vasi drugače. Nato so začeli izdelovati še mnoge druge uporabne ali samo dekorativne izdelke. Nekaj takih izdelkov je prinesel tudi s seboj: razne košare, vaze, nenavadne okvire za slike itd. Sam je zapel tudi pesem v prekmurskem narečju in tako smo začutili njihov, vedno bolj »zamirajoči« način govorjenja. Lahko smo ga povprašali po stvareh, ki so nas še posebej zanimale.

Za pridne roke.

Foto: Miha Stržinar.

Drugi del tega dne pa je potekal v učilnicah, kjer smo se tudi sami preizkusili v teh spretnostih. Za najbolj spretno med nami pa je bilo še posebej poskrbljeno v delavnici, kjer smo se preizkusili v delu zahtevnejših izdelkov. Z njimi je bil vodja izredno zadovoljen, saj so nekateri tehniko pletenja zahtevne kite zelo hitro osvojili. Najmlajši učenci pa so na ta kulturni dan povabili tudi svoje starše ali stare starše, da so jim pomagali pri delu.

Na koncu smo pripravili razstavo izdelkov po razredih; vse smo si ogledali in pokomentirali. Zvezdice in angelčke iz slame smo nato odnesli domov in z njimi okrasili božična drevesca.

*Tina Skvarča in Eva Petkovšek,
8.r., OŠ Rovte*

Vablivo darilo dedka Mraza

Dedek Mraz je z Društvom prijateljev otrok in mladine v nedeljskem popoldnevu, 26. decembra, najmlajšim otrokom podaril zanimivo novoletno igrice.

Malčke in njihove starše sta obiskala klovna Joli in Edi, ki sta se na odru Narodnega doma sprehodila skozi Štiri letne čase. Te sta pričarala z različnimi oblačili, raznimi pripomočki pa s celo vrsto vragolij, žongliranjem in prepevanjem. Pri tem pa so jima pomagali tudi najbolj pogumni mali korenjaki. Teh in malo manj korajžnih je bila polna dvorana Narodnega doma. Vsi pa so se razveselili tudi dedka Mraza, ki jim je spregovoril nekaj spodbudnih besed, voščil vse dobro v novem letu in s škratki razdelil darila.

NevMa

Z novim letom k svojemu stotemu letu

*Olga Bogataj je v krogu svojih najdražjih
proslavila svojo 99. obletnico*

Olga Bogataj živi od 17. marca 2000 v Domu Marije in Marte. Bogatajeva, vselej delavna, dobra in skromna velja za najstarejšo oskrbovanko tega doma in tudi za najstarejšo Logatčanko sploh. Ni imela lahke mladosti, pa tudi sicer je bilo njeno življenje težko; ob vsem pa je ohranila dobrotljivost in ljubeznivost do vsakogar.

*Olga Bogataj, najstarejša
Logatčanka. Foto: F. Brus*

Posebno rade jo imajo

oskrbovanke, sicer je tudi sama pozorna do vseh, zato jo imamo vsi radi in smo radi v njeni družbi.

Olga je bila rojena 22. decembra 1905. Tako smo tiste dni praznovali njenih 99 let; do njene častitljive starosti so še posebno pozorni njeni vnuki, ki jo na njen rojstni dan še posebej radi obiščejo z raznovrstnimi dobrotami, in kajpak, s torto, ki je vsako leto drugače okrašena. Tudi to pot je bilo praznovanje čudovito v najprijaznejšem vzdušju.

Ob slovesu smo bili vsi ene misli: kako bo lepo ob letu, ko bomo Bogatajevi stisnili roko ob njeni stoletnici, v katero je zakorakola, kakor hitro se je zasvitalo v novoletno jutro.

s. Angelka Grgić

Ob trenutkih osrečevanja

So trenutki, ki nas zbližajo in osrečujejo.

To je le ena izmed misli, zapisana v papirnati košarici, ki je ponazarjala srečko v posebni silvestrski igri na srečo. Društvo invalidov Logatec je namreč na praznik sv. Štefana organiziralo silvestrovanje za svoje člane pri Kisovcu na Petkovcu. Veselih in razigranih se je zbralo preko sto invalidov ter podpornih in družinskih članov. Bil je to prav posebno pričakovanje novega leta. Marsikdo je bil prijetno presenečen nad koncertom Pevskega društva invalidov in upokojencev. Ob zaključku koncerta je s pevskim zborom prepevala stare božične pesmi še vsa dvorana.

Nadaljevali smo z dobro večerjo, se vrteli ob glasbi dueta Jurca in se nasmejali humoreskam Rudija, Borisa in Jelke. Na nas pa ni pozabil niti dedek Mraz s prisrčnimi darili. Ves večer pa nas je spremljal lov za bogatim dobitkom igre na srečo. V ličnem papirnatem košku z bonbonom je bila zapisana sreča, če je ni bilo, se je iz koška smehljala napisana življenjska misel, ki je obogatila večer. Veliko lepih stvari nam je opolnoči zaželela predsednica Kristina, mnogo želja pa smo si drug drugemu podarili ob slovesu.

Francka Čuk

ZAHVALA

*Naj mirno spi Tvoje srce,
ki ljubilo nas je do zadnjega dne.*

Ob nenadni in boleči izgubi sina, očeta in strica

Janko Filipič

se zahvaljujemo sosedom, sorodnikom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala Slovenski vojski, častnikom in veteranom Logatca, g. Miru Pogačniku za izrečene poslovilne besede, odboru SDS Logatec, župniku g. Francetu Kaduncu in g. kaplanu Preglju za lepo opravljen obred, pevskega zboru Logatec-Vrhnika, sosedom Tovarniške 14 in pogrebniemu zavodu Menard. Iskrena hvala osebju Zdravstvenega doma Logatec, dr. Likarjevi in Djajičevi za zadnjo pomoč. Posebej gre zahvala g. Ladu Korenču za požrtvovalno in nesebično pomoč.

*Žalujoči: hči Anja, mama Anica
in sestra Nataša z družino*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mame,
stare mame in tašče

ter očeta,
starega očeta in tasta

Ana Mihevc
r. Popit

9.7.1925 - 8.12.2004

Korenčeva Ančka in Jernej iz Hotenjskih Žibrš 33

Jernej Mihevc
Skrotnikov

11.8.1922 - 4.1.2005

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za podarjeno cvetje, sveče in izraženo sožalje.

Zahvaljujemo se Pogrebniemu zavodu Menard, patronažni službi Zdravstvenega doma Logatec, gospe Urški, društvu ZB, še posebej gospodu Viktorju Šenu za poslovilne besede, gospodu župniku Srečku Turku za pogrebni obred ter hotenjskim pevcem. Zahvala tudi gospema Brus in Eržen.

*Žalujoči hčerki:
Štefka in Anka z družinama*

ZAHVALA

V 84. letu je preminil naš ata, mož in dedek

Viktor Piglič

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se osebju Zdravstvenega doma Logatec, pogrebniemu zavodu Menard, trobentarju in gospodu Viktorju Šenu za poslovilne besede v oimenu ZZB iz Logatca.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Ne razumemo, zakaj je bilo soncu namenjeno umreti,
vemo pa, da ugasnilo ne bo nikoli*

dr. Saša Comino

Zahvaljujemo se nekdanjim sodelavcem Osnovne šole »8 talcev«, našim sosedom, prijateljem in znancem, Sašinim sošolcem, vsem, ki ste sočustvovali z nami in jo pospremili na zadnji poti.

Hvala vsem za ustna in pisna izražena sožalja, za vse lepe misli in tolažbo, Maruši in Branki še posebej.

Hvala za sveče in cvetje.

Hvala Logaškemu oktetu in Trobilnemu kvartetu Roberta Albrehta za žalostinke ob najtežjih trenutkih slovesa.

Tako rada se je vračala v Logatec.

Hvala vsem za sočutje.

Cominovi

Logatec se prebuja

Nebo nad podjetjem KLI je tako...Vsi pristojni, zlasti naravovarstveniki zahtevajo, da bi posamezniki ne smeli zakuriti niti ogenjčka, da ne bi onesnažili okolja. Prav.

Toda taka prebujajoča se jutra niso prav nič romantična!

Sandi Kogovšek

Po bencin k Molu

Sredi januarja je madžarsko podjetje MOL ob krožišču na Tržaški cesti odprlo sodoben bencinski servis z moderno opremljeno trgovino, avtopralnico in sanitarijami. Servis je odprt 24 ur na dan; tako je moč bencinske konjičke tudi v Logatcu napojiti ob vsakem času.

V znamenju zeleno-rdečega.

Novi Molov bencinski servis bo nekoliko »razbremenil« Petrolovega, hkrati pa prispeval k prometni varnosti, ker bodo odslej vozniki lahko na črpalko zavili desno s ceste.

Besedilo in foto: France Brus

Z novimi zamahi v novo leto

Društvo kmečkih in podeželskih žena z novimi načrti vabijo v svoje vrste vse žene s podeželja

V začetku lanskega decembra so se članice logaškega Društva kmečkih in podeželskih žena zbrale na občnem zboru, ki se je bil strnil tudi v družabno srečanje v gostilni Turk v Hotedršici. V »uradnem delu« srečanja so preresetale pestro in uspešno delo društva preteklem letu in ugotovile, da je bilo leto pestro in uspešno.

Pozornost najstarejši članici društva.

Za leto 2005 pa je društvo pripravilo zanimiv program aktivnosti: predavanje dr. Stržinarjeve o ženskih boleznih (rak dojke ipd.) v četrtek, 20. januarja 2005, ob 19. uri v sejni sobi KGZ Logatec; v marcu bo na temo pomen družine, predavala Gabi Čačinovič Vogrinčič in tečaj različnih ročnih spretnosti (cvetje iz papirja, izdelki iz koruznih »slack«...); ob telovadbi oz. razgibavanju se bomo dobivale ob torkih ob 20. uri v mali telovadnici športne dvorane v Logatcu; predvidevamo dva »kopalna izleta« – pozimi v toplice, poleti na morje; sodelovale bomo na Gregorjevem sejmu; strokovna ekskurzija na Škofjeloško bo aprila 2005; »krompirjev piknik« v začetku septembra pa naj bi postal tradicionalen. – Prav gotovo pa se bo med letom pojavila še kakšna ideja, ki bo popestrila delovanje društva. Vesele vsakršne pobude znova vabijo vse žene s podeželja, da se vključijo v društvo.

V družabnem delu srečanja je med srečelovom hotenjska inštrumentalna zasedba pod vodstvom Matije Logarja nanizala nekaj skladb, prijetnih za uho in primernih bližajočim se praznikom. Folklorna skupina pa je predstavila del svojega programa.

Z drobnim spominkom so se spomnile tudi vseh članic, ki so lani praznovala okroglo obletnico, počastile so najstarejšo (78 let) in najmlajšo (28) udeleženko srečanja.

Ob tej priložnosti se društvo zahvaljuje vsem sponzorjem, ki so podprli srečanje in prispevali darila za srečelov!

Mojca Dolenc

Predpraznično v Grčarevcu

TKŠ društvo iz Grčarevca je svoje vaščane v predbožičnem času presenetilo z voščilnico, zgibanko Dobrodošli v Grčarevcu (hvala občini za pomoč!) in s povabilom na prednovoletno srečanje z gosti iz Hotedršice

Na štefanovo sta se v Grčarevcu srečali domače in gostujoče turistično društvo iz Hotedršice. Gostje so glede na dolgoletno delovanje imeli kaj pokazati. Spretno vajeti, ki so prijazno vodile prijeten program, je imela v rokah Darja Merlak. Moški zbor pod vodstvom Matije Logarja je tako lepo pel slovenske pesmi, da se je orosilo marsikatero oko; bi jih še kar naprej poslušali. Ob nastopu folklorne skupine, ki jim je dajal takt instrumentalni kvintet, prav tako iz Hotedršice, pa so nas kar zasrbele pete. Plesalci so mojstrsko opravili svoje delo. Naš Mičo je hitro zamenjal poškodovanega plesalca; z njim, Mileno in Venclom je tudi domače društvo pristavilo svoj folklorni piskrček. Posebej pa je prisotne navdušila mlada skupina plesalcev »Plesno mesto M«, ki je dokazovala, da imamo lepo prihodnost.

Po imenitnem programu so grčarevske gospodinje poskrbele za sladke užitke, GUT&PET, d.o.o., pa za mesene in tekoče dobrote. Skratka,

Pevski zbor in instrumentalni kvintet iz Hotedršice.

večer je bil čudovit, in lahko je žal vsem, ki se ga niso udeležili.

Zahvala, seveda, gre podjetju GUT&PET za sponzorstvo, Andreju in Tatjani Rudolf pa za prostor, postrežbo

in trud; brez njune kmetije tudi tega imenitnega predprazničnega srečanja bržčas ne bi bilo.

Vili Černivec

»Mladi in kmetijstvo« 2005

Vabimo mlade s podeželja, da se prijavijo na kviz oz. tekmovanje »Mladi in kmetijstvo«, na katerem sodelujejo **tročlanske ekipe** (dva člana ne smeta biti starejša od 20 let, za tretjega ni starostne omejitve).

Teme letošnjega kviza so :

REJA KOKOŠI – (Holcman A. in sodelavci, **Reja kokoši v manjših jatah**, Založba Kmečki glas);

POŽARNA VARNOST NA KMETIJI – Zbornik posveta **Požarna varnost na kmetiji**, Gasilska zveza Slovenije);

ŽIVIMO ZDRAVO – Hrovartin B., Koch V., Maučec Zakotnik J. Pavčič M., Manj maščob – več sadja in zelenjave – zdravo prehranjevanje s pomočjo prehranske piramide, CINDI Slovenija – Maučec Zakotnik J., Z gibanjem do zdravja – preprost priročnik za aktivno življenje v odrasli dobi.

Mlade vabimo, da se čim prej prijavijo pri Kmetijski svetovalni službi (Mojca Dolenc, tel.: 041 310 187), kjer bodo dobili dodatne informacije in vso literaturo za priprave na tekmovanje.

Mojca Dolenc

VABILO K IZOBRAŽEVANJU

V sodelovanju z Zavodom za zdravstveno varstvo Ljubljana pripravljamo izobraževanje

za gospodinje,
ki sodelujete na prireditvah s svojimi izdelki, kot so: kruh, potice, pecivo...

Namen izobraževanja je posredovati udeleženkam znanje o osebni higieni, higieni živil, predmetov in prostorov ter opreme zaradi varovanja lastnega zdravja in zdravja uporabnikov izdelkov. K izobraževanju, ki bo trajalo kaki 2 uri vas vabimo **v sredo, 23. februarja 2005, ob 9. uri v sejno sobo KGZ Logatec.**

Zaradi omejitve števila udeleženk v skupini vas prosim,
da se prijavite na tel. 041 310 187

Ob koncu predavanja boste prejele
potrdilo o izobraževanju.

Mojca Dolenc

Luč trpečim

**»Bodimo luč trpečim!« – Vodilo snovalcev
januarskega dobrodelnega koncerta**

Dolnjelogaški Karitas je zadnjo nedeljo v januarju pripravil dobrodelni koncert v veliki dvorani Narodnega doma. Na odru Narodnega doma v Logatcu so nastopili mladi plesalci in igralci – učenci OŠ »8 talcev«, Kvartet trobil pod mentorstvom Roberta Albrehta, »stalnica« koncerta narodno-zabavni ansambel Notranjci (nekdanj Samokres) in instrumentalni trio Calypso, vedno bolj prepoznavni Duo Mir, zvezda slovenske zabavne glasbe Saša Lendero, sopranistka Eva Hren ob spremljavi kitarista Marka Mozetiča, baritonist Matjaž Robavs ob spremljavi citrarja Tomaža Plahutnika, Dekliški sekstet Adoramus pod vodstvom Mihaele Gostiša, članice Literarnega društva Zeleni oblaki Branka Novak, Nada Kržan in Francka Čuk. Vsi nastopajoči so se širokosrčno odpovedali honoraju, tako da bo izkupiček koncerta lahko lepšali in lajšal dneve starejšim – varovancem Doma Marije in Marte v Logatcu.

Instrumentalni trio.

Foto: D. Malavašič

Obiskovalce, ki so do zadnjega kotička napolnili veliko dvorano Narodnega doma, in nastopajoče, ki so izkazali vso svojo širokogrudnost, je hvaležno in vzpodbudno nagovoril župan Janez Nagode. Povezovalne niti pa je imenitno in duhovito tkal Robi Friškovec, sicer zaporniški duhovnik in hkrati duhovni pomočnik v župniji sv. Nikolaja v Logatcu. Robi je namreč tik pred zdajci vskočil, kot se temu reče, in mojstrsko nadomestil pričakovanega Jureta Seška, ki pa ga je ta čas dajala viroza. Zato so bile Robijeve improvizacije toliko bolj občudovanja vredne.

Ob vsem tem pa je vredno in dostojno pohvaliti člane in članice ter vse druge sodelavce Župnijske Karitas; za pripravo bogatega koncertnega programa so namenili številne ure svojega prostega časa za prehojene poti, za izdelavo scene, za pogovore in dogovore, za peko in pripravo dobrot pa še za to in ono. In trud vseh je porodil dogodek, ki je v resnici kot luč zasijal v nedeljsko zimsko popoldne ter ogrel srca in razveselil obraze občinstva, nastopajočih in vseh, ki jih bodo spremljali žarki te luči.

Pa ob letu osorej – na svidenje!

NevMa

Klub Grajski park sporoča in vas vabi

- 12. februarja – **Valentinov ples z gostom Miranom Rudanom**
- 18. februarja – **Koncert rock skupine L'Blanc**
- 24. februarja – **No mad Band (Jazz&Funk), gostje iz Francije**
- 25. februarja – **Full Moon Party-House Party (Dy, Andy Soul&Neylon)**

In še zadnja sporočila logaškega NTK

Iz tekmovanja v II. SNTL

V II. SNTL so člani NTK Logatec 29. januarja uspešno igrali in premagali NTK Krovstvo Rakuša 6:4 in NTK-Kema Puconci 6:3; članice pa so klonile pred NTK-TSP-Elektronika z rezultatom 2:6 in pred NTK-Avtoelektrika z rezultatom 4:6.

4. pregledni turnir

V logaški športni dvorani je logaški klub organiziral 4. pregledni turnir MRNTZ za učenke in učence od 1. do 8. razreda osnovnih šol. Nastopilo je 130 igralcev iz 15 klubov. Iz logaškega kluba je tekmovalo 21 igralcev in dosegli so zelo lepe uvrstitve. – Med učenkami 7. in 8. r. se je uvrstila na 1. mesto Ana Verdinek, na 2. mesto Sanja Smiljanič, na 3.-4. mesto Tamara Novak in brez podnapisa Lea lazar; med učenkami 3. in 4. r. je bila prvouvrščena Nina Zupančič, drugouvrščena pa Katja Gutnik. Med učenci od 3. do 4. r. se je Nejc Gutnik uvrstil na 3. mesto, Blaž Bončina je bil 2. med učenci 5. in 6. r., enak dosežek si je priporil tudi Andrej Kek med učenci 7. in 8. razreda.

Janez Bončina

Turistično društvo Logatec
prireja letos
Gregorjev semenj
12. marca,
natanko na **gregorjevo**

Jaslice – največje veselje

Jaslice niso zgolj slovenski običaj; postavljajo jih domala vsi narodi, ki so se srečali s krščanstvom – Pavletu Mihevcu pomenijo življenjski izziv

Slovenske jaslice so bile v preteklosti zelo enostavne. Sodile so v bogkov kot, in danes jih tako postavljajo le še starejše družine. Današnje jaslice so zelo raznolike po velikosti, po oblikovanju; kažejo slovensko ustvarjalnost. To pot vam predstavljamo ene največjih jaslic v Logatcu, tako značilne »Brangarjeve« jaslice. Zato smo zaprosili umetelnega postavitelja Pavla Mihevca, da nam predstavi delo in raznolikost svojih jaslic.

Od kdaj veselje za postavljanje jaslic?

Skoraj že celo življenje, odkar pomnim postavljam domače jaslice. Pri Brangarjevih jih postavljam že 35 let, spočetka kotne, skromne, pozneje pa z vse večjo domiselnostjo večje in zahtevnejše, z vedno bogatejšo in raznoliko krajino. K temu je največ pripomogel Miha Grom, s katerim sva v adventu vlivala ovčke in pastirje pozno v noč. Miha je imel izreden smisel za oblikovanje, ki ga je podedoval po svojem očetu; ta je naredil celo nekdanje cerkvene jaslice. Prvotne ovčke sva z Mihom vlivala v lastnoročno izdelane kalupe. Ovčk in pastirjev je bilo vedno več, celo za na prodaj. Tako se je kazala vse večja potreba po razsežnejšem prostoru za postavitev jaslic.

Priprava Jaslic.

In kako pripravljate jaslice dandanes?

Sedanje jaslice so postavljene na približno 13 kvadratnih metrih in se raztezajo tako rekoč čez celo dnevno sobo. Jaslice začnem delati takoj po prazniku Brezmadežne (8. december) in jih delam vsak dan do božiča. V začetku nisem poizkušal jaslicam vdihniti posebnega simboličnega pomena, ko pa sem pripeljal lehnjak z Lisce, ki ga uporabljam za gorovje, in po obisku Svete dežele pa sem začel

Foto: M. Papež

razmišljati tudi o tem. Danes je v jaslice vgrajeno kamenje iz mrtvega morja, s Sinajske gore in iz Cezareje, pesek pa iz nubijske vasi v egiptovski puščavi. Pri postavitvi jaslic uporabim kakih 500 ovac in 120 pastirjev. Za razsvetljavo pa uporabljam 22 stikal – za razne sklope.

Torej z izdelavo jaslic poizkušate kar najbolj ponazoriti okolje, v katerem se je rodil Jezus?

Prav gotovo je ponazoritev vsaj nekoliko podobna krajem ob Jordanu in sploh tamkajšnjim krajem, čeprav sem mesto Nazaret in Betlehem pripravil še pri Gromu, kasneje pa sem samo še dodajal posamične elemente. – Vsekakor so jaslice moje največje veselje in moje življenjsko delo.

Albin Čuk

Brangarjeve jaslice.

Foto: M. Papež

Logaške, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; oblikovalec Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3600 izvodov. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si

Jaslice za poseben nadih božičnih praznikov

Jaslice, ki jih kot spomin na Kristusovo rojstvo navadno postavljamo popoldne pred svetim večerom, so na Slovenskem prvič omenjene 1641; po naročilu ljubljanskega škofa Tomaža Hrena so jih postavili v Gornjem Gradu. Tri leta kasneje so jih jezuiti postavili v ljubljanski cerkvi sv. Jakoba; izdelal jih je jezuit Kilijan Hampl.

V 19. stoletju so se jaslice razširile po slovenskih domovih in cerkvah, tako tudi na Logaškem, kjer je vsako leto kar več zanimivih postavitev: prostrane jaslice pri Pavletu Mihevcu (več o tem na prejšnji strani), jaslice, upodobljene skoraj v naravni velikosti v kapelici sv. Jožefa, kjer so jih že tretje leto postavili skavti ob pomoči mizarskega mojstra Miha Groma, jaslice v nekdanji Jelenčevi kapelici, zdaj v lasti Krovstva in kleparstva Šušteršič, kjer jih postavlja Joža Grum... Prav zanimive pa so že več kot 60 let stare papirnate jaslice, ki so jih postavljali v bogkovem kotu Lovrinove-Brusove domačije na Čevicah.

Besedilo in Foto: France Breus

Jaslice v kapelici sv. Jožefa.

Kamnite jaslice v Jelenčevi kapelici.

Lavrinove papirnate jaslice iz leta 1941.

LOGATEC

r 0

LOGAŠKE NOVICE

2005

352(497.12 Logatec)

1000869,1/2

COBI

ŽIVLJENJE & BIOTERAPIJE

Milka Lapajne s.p.

Jelični vrh 5, 5280 Idrija

Terapije izvajam v popoldanskem času na gornjem naslovu ali po dogovoru na vašem domu.

tel: 05 37 47 200, 041 473 308

e-pošta: milka@email.si

odprava blokad na fizičnem,
čustvenem, mentalnem in duhovnem nivoju
zdravljenje akutnih, kroničnih in dednih bolezni
čiščenje avre, odprava karmičnih vzrokov in elementov
odprava negativnih miselnih vzorcev
odkrivanje lastnih potencialov
odkrivanje dednih zapisov v celicah
aktivacija lastne energije
brezplačni nasveti in odgovori na vaša vprašanja
na internetni strani

delavnice:

meditacije / reiki / predavanja / zdravljenje /
samozdravljenje s pomočjo vodnikov /
potovanje po času / ciljne naloge ...

<http://ziviljenjeefateback.com>

